

BOSNA I HERCEGOVINA
Konkurencijsko vijeće

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Конкуренијски савјет

R J E Š E N J E

po Zahtjevu za pokretanje postupka Zdravstvene ustanove Poliklinički centar „SANASA“
Sarajevo protiv Federalnog ministarstva zdravstva

Sarajevo
veljača, 2016. godine

Broj: 06-26-3-40-41-II/14
Sarajevo, 16.02.2016. godine

Konkurencijsko vijeće Bosne i Hercegovine, na temelju članka 25. stavak (1) točka e) članka 42. stavak (2) i članka 48. stavak (1), a u svezi sa člankom 4. stavak (1) Zakona o konkurenciji («Službeni glasnik BiH», br. 48/05, 76/07 i 80/09), te člankom 105. Zakona o upravnom postupku («Službeni glasnik BiH», br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 i 41/13), a po Zahtjevu za pokretanje postupka radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma, Zdravstvene ustanove Poliklinički centar „SANASA“ Grbavička 74, 71 000 Sarajevo, koju zastupa Edin H. Hrnjić, odvjetnik iz Žepča, 1. ulica bb, 72 230 Žepče, protiv Federalnog ministarstva zdravstva, Titova 9, 71 000 Sarajevo, na 120. (stotinudvadesetoj) sjednici održanoj dana 16.02.2016. godine, donijelo je

R J E Š E N J E

1. Utvrđuje se da Federalno ministarstva zdravstva, Titova 9, 71 000 Sarajevo, odredbom članka 1. Pravilnika o izmjenama Pravilnika o opsegu i vrsti javnozdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti („Službene novine Federacije BiH“, broj 39/14) sprečava, ograničava i narušava konkurenciju na tržištu zdravstvenog nadzora nad kliconošama, zaposlenim i drugim osobama na području Federacije Bosne i Hercegovine, ograničavanjem i kontrolom tržišta u smislu članka 4. stavak (1) točka b) Zakona o konkurenciji.
2. Odredbe Pravilnika o izmjenama Pravilnika o opsegu i vrsti javnozdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti („Službene novine Federacije BiH“, broj 39/14), iz točke (1) izreke ovog Rješenja su ništavne (*ex lege*), u smislu članka 4. stavak (2) Zakona o konkurenciji.
3. Nalaže se Federalnom ministarstvu zdravstva, Titova 9, 71 000 Sarajevo, da odmah, a najkasnije u roku od 30 (trideset) dana od dana primitka ovog Rješenja, uskladi odredbe Pravilnika o izmjenama Pravilnika o opsegu i vrsti javnozdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti na način da se omogući da pravo na obavljanje sanitarnih pregleda imaju i privatne zdravstvene ustanove.
4. Izriče se novčana kazna Federalnom ministarstvu zdravstva, Titova 9, 71 000 Sarajevo u visini od 25.000,00 (dvadesetpettisuća) KM, zbog zaključenja zabranjenog sporazuma iz točke (1) ovog Rješenja i kršenja odredbi članka 4. stavak (1) točka b) Zakona o konkurenciji, sukladno članku 48. stavak (1) točka a) Zakona o konkurenciji, koju je dužno platiti u roku od 8 dana od primitka ovog Rješenja.

U slučaju da se izrečena novčana kazna ne uplati u navedenom roku, ista će se naplatiti prisilnim putem, uz obračunavanje zatezne kamate za vrijeme prekoračenja roka, prema važećim propisima Bosne i Hercegovine.

5. Obvezuje se Federalno ministarstvo zdravstva da, Zdravstvenoj ustanovi Poliklinički centar „SANASA“ Grbavička 74, 71 000 Sarajevo isplati iznos od 1.540,00 (tisućpetstotinačetdeset) KM na ime troškova postupka u roku od 8 (osam) dana od primitka ovog Rješenja.

6. Ovo Rješenje će biti objavljeno u „Službenom glasniku BiH“, službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

O b r a z l o ž e n j e

Konkurencijsko vijeće Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Konkurencijsko vijeće) je dana 20.11.2014. godine, pod brojem 06-26-3-40-II/14, zaprimilo Zahtjev za pokretanje postupka (u daljnjem tekstu: Zahtjev) Zdravstvene ustanove Poliklinički centar „SANASA“ Grbavička 74, 71 000 Sarajevo, koju zastupa Edin H. Hrnjić, advokat iz Žepča, 1. ulica bb, 72 230 Žepče (u daljnjem tekstu: Podnositelj zahtjeva ili „SANASA“) protiv Federalnog ministarstva zdravstva, Titova 9, 71 000 Sarajevo (u daljnjem tekstu: Federalno ministarstvo), radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma iz članka 4. stavak (1) točka b) Zakona o konkurenciji („Službeni glasnik BiH“, br. 48/05, 76/07 i 80/09) (u daljnjem tekstu: Zakon).

Uvidom u podneseni Zahtjev, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da isti nije kompletan, u smislu članka 28. Zakona, te je zatražilo dopunu istog u smislu članka 31. stavak (1) Zakona aktom broj : 06-26-3-40-1-II/14 od 29.12.2014. godine.

Podnositelj zahtjeva je dostavio traženu dokumentaciju, podneskom broj: 06-26-3-40-3-II/14 od 26.12.2014. godine, podneskom broj: 06-26-3-40-2-II/14 08.02.2015. godine i podneskom broj: 06-26-3-40-5-II od 21.05.2015. godine.

Nakon kompletiranja Zahtjeva, Konkurencijsko vijeće je Podnositeljima zahtjeva, izdalo Potvrdu o primitku kompletnog i urednog Zahtjeva, u smislu članka 28. stavak (3) Zakona aktom broj: 06-26-3-40- 6-II/14 dana 26.05.2015. godine.

1. Stranke u postupku

Stranke u postupku su Zdravstvena ustanova Poliklinički Centar „SANASA“ “ Grbavička 74, 71 000 Sarajevo i Federalno ministarstvo zdravstva, Titova 9, 71 000 Sarajevo.

Zdravstvena ustanova „SANASA“ registrirana je kod Općinskog suda u Sarajevu pod matičnim brojem 2-19 (novi broj: 65-05-0031-14) sa temeljnom registriranom djelatnošću specijalističko – konzultativne zdravstvene zaštite iz oblasti otorinolaringologije, imunološko – serološke analize uz mogućnost obavljanja operativnih zahtjeva iz postojećih hirurških djelatnosti, usluge mikrobiološko – parazitološkog laboratorija, ortopedije, pružanje specijalističko – konzultativno zdravstvene zaštite iz oblasti dermatovenologije, medicine rada, pedijatrije, ultrazvučne dijagnostike, ginekologije, specijalističko – konzultativna zdravstvena zaštita iz oftamologije i interne medicine, opće kirurgije uz obavljanje kirurških zahvata u lokalnoj i općoj anesteziji, neurologije / neuropsihijatrije, psihologije i porodične medicine. Osoba ovlaštena za zastupanje u pravnom prometu u zemlji i u vanjskotrgovinskom poslovanju je Bajek Mohamed – Said iz Sarajeva, ul. Teheranski trg br 6/7, direktor ustanove bez ograničenja ovlaštenja.

Federalno ministarstvo je organ uprave koji je donio sporni Pravilnik o izmjeni Pravilnika, a na koji se sukladno članku 2. stavak (1) točka b) Zakona primjenjuju odredbe Zakona jer isto svojim djelovanjem može izravno ili neizravno utjecati na slobodnu konkurenciju na tržištu Bosne i Hercegovine.

2. Pravni okvir predmetnog postupka

Konkurencijsko vijeće je u tijeku postupka primijenilo odredbe Zakona, Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta („Službeni glasnik BiH“, br. 18/06 i 34/10) i Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 i 41/13).

Također, u postupku Konkurencijsko vijeće je imalo u vidu i odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Službene novine Federacije BiH“, broj 46/10), Zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti („Službene novine Federacije BiH“, broj 46/10), Pravilnika o opsegu i vrsti javnozdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti („Službene novine Federacije BiH“, broj 69/12) i Pravilnika o izmjeni Pravilnika.

3. Postupak po Zahtjevu za pokretanje postupka

Podnositelj zahtjeva je naveo slijedeće činjenice kao razlog za podnošenje Zahtjeva:

- da je Podnositelj zahtjeva Privatna zdravstvena ustanova osnovana Odlukom o osnivanju Zdravstvene ustanove Poliklinički Centar „SANASA“ broj: 1/99 od 13.03.1999. godine i Odlukom o izmjenama i dopunama Odluke o osnivanju broj: OPU IP 281/14 od 24.06.2014. godine,
- da je rješenjima Ministarstva zdravstva Županije Sarajevo (u daljnjem tekstu: Županijsko ministarstvo) Z.U. „SNASA“ odobreno obavljanje djelatnosti specijalističko – konzultativno zdravstvene zaštite iz oblasti oftamologije, stomatologije sa zubnom tehnikom, interne medicine, te biohemijsko – hematološke laboratorije (rješenje broj: 10-04-37-88/99 od 06.04.2014. godine), iz oblasti dermatovenerologije, medicine rada, pedijatrije, ultrazvučne dijagnostike, otorinolaringologije, ginekologije, ortopedije, usluga mikrobiološko – parazitološkog laboratorija, imunološko – serološke analize, uz mogućnost obavljanja operativnih zahvata iz postojećih kirurških djelatnosti (rješenje broj: 10-37-3778/04 od 01.09.2004. godine), te iz oblasti opće kirurgije uz obavljanje kirurških zahvata u lokalnoj i općoj anesteziji, neurologije/neuropsihijatrije, psihologije i porodične medicine (rješenje broj: 10-37-12903/13 od 28.05.2014. godine),
- da je rješenjem Županijskog Ministarstva broj: 10-37-12903/13 od 28.05.2014. godine određeno brisanje dijela djelatnosti koji se odnosi na zubnu tehniku,
- da je osoba ovlaštena za zastupanje Podnositelja zahtjeva, u pravnom prometu u zemlji i u vanjskotrgovinskom poslovanju, Bajek Mohamed-Said iz Sarajeva, Teheranski trg 6/7, 71 000 Sarajevo, direktor ustanove bez ograničenja ovlaštenja,
- da je na temelju registrirane djelatnosti Podnositelj zahtjeva u razdoblju od 2006. do polovine 2011. godine zaključio 27. ugovora sa različitim gospodarskim društvima o obavljanju sanitarnih pregleda, te obavljao sanitarne preglede i izdavao sanitarne knjižice,
- da je pod pritiskom inspekcijskih organa i inspektorata koji su vršili kontrolu najveći broj tih ugovora otkazan, jer je gospodarskim subjektima sugerirano da se sanitarni pregledi obavljaju u javnozdravstvenim ustanovama, te upućivanje i ozbiljne prijetnje sankcijama ukoliko tako ne postupe,
- da je rješenjem Konkurencijskog vijeća broj: 04-26-4-007-72-II/13 od 17.04.2014. godine utvrđeno da Federalno ministarstvo zdravstva, Titova 9, 71 000 Sarajevo, odredbama članka 7. stavak (1) alineja 5. Pravilnika o opsegu i vrsti javnozdravstvene

djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti („Službene novine Federacije BiH“, broj 69/12) sprječava, ograničava i narušava tržišnu konkurenciju na tržištu zdravstvenog nadzora nad zaposlenim osobama na području Federacije Bosne i Hercegovine, ograničavanjem i kontrolom tržišta, što predstavlja zabranjeni sporazum u smislu članka 4. stavak (1) točka b) Zakona o konkurenciji,

- da je nakon donošenja rješenja Konkurencijskog vijeća Podnositelj zahtjeva nastavio sa obavljanjem sanitarnih pregleda i izdavanjem sanitarnih knjižica, sve do 01.10.2014. godine, kada je Županijska uprava za inspekcijske poslove – Inspektorat sanitarne, zdravstvene i farmaceutske inspekcije pod brojem: UP – 1 – 14 – 10 – 37 – 1470/14 donio rješenje kojim se zabranjuje Podnositelju zahtjeva obavljanje pregleda na kliconoštvo, odnosno zdravstveni nadzor nad kliconošama, uposlenim i drugim osobama sukladno propisima o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti,
- da je iz obrazloženja naprijed navedenog rješenja Kantonalne uprave za inspekcijske poslove jasno da se pod ovim podrazumijeva zabrana obavljanja sanitarnih pregleda i izdavanje sanitarnih knjižica, a iz uvodnog dijela da je pravni odnos donošenja Pravilnik o izmjeni pravilnika, koji je donesen odmah nakon donošenja rješenja Konkurencijskog vijeća broj: 04-26-3-007-72-II/13 od 17.04.2014. godine,
- da je Federalna uprava za inspekcijske poslove, kao drugostepeni organ, donijela konačno rješenje kojim se privatnim zdravstvenim ustanovama, Z.U. „SANASA“, Privatnoj zdravstvenoj ustanovi „E-Style“ Sarajevo i Poliklinika „MIMO MEDICAL“ Sarajevo zabranjuje obavljanje sanitarnih pregleda,
- da je Federalno ministarstvo samo formalno postupilo po rješenju Konkurencijskog vijeća i o tome obavijestilo Konkurencijsko vijeće, a suštinski je navedenom odredbom Pravilnika, na drugačiji način formuliralo spornu odredbu i ponovo isključilo privatne zdravstvene ustanove iz djelatnosti obavljanja sanitarnih pregleda i izdavanja sanitarnih knjižica,
- da je Podnositelj zahtjeva došao do saznanja da je federalni ministar zdravstva dana 22.05.2014. godine aktom broj: 01-37-2953/14 uputio Županiji Sarajevo, Županijskoj upravi za inspekcijske poslove akt u kojem na strani 6. pod točkom 11. daje tumačenje da je obavljanje sanitarnih pregleda javnozdravstvena djelatnost i da je kao takva isključena iz djelatnosti privatnih zdravstvenih ustanova,
- da je stav iznesen u navedenom aktu suprotan odredbama Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Službene novine Federacije BiH“, broj 46/10) i odredbama Zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti („Službene novine Federacije BiH“, broj 29/05) i da ignorira obvezujuću odluku iz rješenja Konkurencijskog vijeća,
- da Zakon o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti dozvoljava privatnim zdravstvenim ustanovama da zajedno sa javnim zdravstvenim ustanovama obavljaju sanitarne preglede, koji pregledi spadaju isključivo u oblast medicinske mikrobiologije i parazitologije i radi se o relativno jednostavnim medicinskim zahvatima, koji su daleko jednostavniji od onih koji se obavljaju u stomatološkim ordinacijama ili u privatnim zdravstvenim ustanovama koje se bave estetskom hirurgijom,
- da Zakon o zdravstvenoj zaštiti („Službene novine Federacije BiH“, br. 46/10 i 75/13) također ne predstavlja prepreku za obavljanje sanitarnih pregleda u privatnim zdravstvenim ustanovama, te zakonska rješenja sadržana u odredbama čl. 2, 15., 37, 53 i 57 navedenog Zakona privatne i javne zdravstvene ustanove stavljaju u isti položaj kada su u pitanju sanitarni pregledi,

- da su člankom 51. stavak (1) Zakona o zdravstvenoj zaštiti taksativno nabrojane javnozdravstvene djelatnosti od interesa za Federaciju odnosno županiju, i ne mogu biti predmetom privatne djelatnosti, te u toj grupi nisu navedeni sanitarni pregledi kao djelatnost koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti,
- da je zabrinjavajuća činjenica apsolutnog ignoriranja obveza iz članka 25. stavak (2) Zakona o konkurenciji kojom se nalaže predlagateljima zakona i drugih propisa da dostave prijedloge zakona radi davanja mišljenja o njihovoj suglasnosti sa Zakonom, pa tako nijedan od predmetnih pravilnika, a ni Zakon o zdravstvenoj zaštiti nije dostavljen Konkurencijskom vijeću sukladno navedenoj zakonskoj obvezi,
- da sve navedeno ima za posljedicu uskraćivanje prava na rad privatnim zdravstvenim ustanovama u okviru registrirane djelatnosti, materijalu štetu i evidentan pokušaj sprječavanja bilo kakve konkurencije na tržištu,
- da se razlozi za ovakvo postupanje mogu naći u činjenici da sanitarni pregledi predstavljaju zakonsku obvezu za određene skupine zaposlenika, da se periodično ponavljaju, a poslodavac je obavezan da ih plaća, što u konačnici predstavlja siguran izvor prihoda,
- da nema stručno medicinskih razloga da privatne zdravstvene ustanove ne obavljaju sanitarne preglede, a svako nametanje rješenja u Pravilniku kojim se privatne zdravstvene ustanove isključuju iz obavljanja sanitarnih pregleda i izdavanja sanitarnih knjižica je u izravnoj suprotnosti sa odredbama Zakona, i sprječava, ograničava i narušava tržišnu konkurenciju na tržištu zdravstvenog nadzora nad zaposlenim osobama na području Federacije Bosne i Hercegovine, ograničavanjem i kontrolom tržišta, što predstavlja zabranjeni sporazum u smislu članka 4. stavak (1) točka b) Zakona.

Nadalje, Podnositelj zahtjeva dana 21.05.2015. godine pod brojem 06-26-3-40-5-II/14, u trećoj dopunu navodi slijedeće:

- da još jednom naglašava činjenicu da sanitarni pregledi nisu djelatnost epidemiološke službe, nego mikrobiološkog laboratorija, pa nema temelja da se privatnim zdravstvenim ustanovama zabranjuje obavljanje sanitarnih pregleda sa pozivanjem na odredbe članka 51. stavak (1) Zakona o zdravstvenoj zaštiti, koji propisuje da javno zdravstvena djelatnosti epidemiologije ne može biti predmetom privatne djelatnosti,
- da nema temelja da se obavljanje sanitarnih pregleda zabranjuje privatnim zdravstvenim ustanovama sa pozivanjem na stavak (2) istog članka i zakona, jer se podzakonskim aktom, pravilnikom, ne može sužavati opseg prava utvrđen zakonom,
- da u prilogu dostavlja mišljenja koja su dali eminentni stručnjaci iz oblasti medicine i to: prof. Dr. Fahrija Bašić, specijalista mikrobiolog; mr.sci.dr. Spomenka Janjić, specijalista mikrobiologije i parazitologije i dr. Mile Krivokuća, specijalista medicine rada.

Dr. Fahrija Bašić, specijalista mikrobiolog, u svom mišljenju navodi slijedeće:

- da sanitarni pregledi zaposlenih imaju za cilj otkrivanje kliconoštva tj. asimptomatskog prisustva mikroorganizama koji bi se, obavljanjem radnih zadataka kliconoše mogli prenijeti na druge i izazvati zaraznu bolest ili se namnožiti u namirnicama i izazvati trovanje hranom,
- da se ovi pregledi obavljaju uzimanjem i mikrobiološkom analizom definiranih uzoraka (bris guše, nosa, fedes) u određenim vremenskim intervalima, prilikom

periodičnog zdravstvenog pregleda radnika / uposlenika u mjerodavnim djelatnostima obavezno, a za druge djelatnosti po procjeni ljekara,

- da se na temelju obavljenog mikrobiološkog pregleda uzoraka, izdaje nalaz, koji zajedno sa zahtijevanim pregledima (pregled kože na prisustvo infekcije, pregled pluća i sl) služi za izdavanje sanitarne knjižice uposlenom,
- da se metodologija izolacije i identifikacije traženih uzročnika zaraznih bolesti obavlja na identičan način kao i izolacija i identifikacija istih uzročnika u svrhu pregleda bolesnika, pa je može obavljati svaki specijalista mikrobiolog,
- da je zadatak epidemiološke djelatnosti da na temelju rezultata rada mikrobiološke službe, utvrdi izvor infekcije i način prenošenja, te da utvrdi mjere za suzbijanje i sprečavanje širenja zaraznih bolesti,
- da epidemiološka djelatnost operiše analitičkom, matematičkom, statističkom i biološkom metodom rada, odnosno njena se svrha ogleda naročito u nadzoru i obradi podataka dobivenih radom mikrobiološke službe.

Mr. sci dr. Spomenka Janjić, specijalista mikrobiologije i parazitologije, u svom mišljenju naglašava i da se metodologija i identifikacija traženih uzročnika zaraznih bolesti obavlja na identičan način kao izolacija i identifikacija istih uzročnika u svrhu pregleda bolesnika, te je može obavljati svaki specijalista mikrobiolog. Ukoliko se kod radnika koji podliježu zdravstvenom nadzoru utvrdi prisustvo traženih uzročnika zaraznih bolesti, on se udaljava sa radnog mjesta i propisuje mu se odgovarajuća terapija, a na posao se vraća nakon eliminacije uzročnika.

Mr. sci. dr. Spomenka Janjić još naglašava da je nedostatak ovih pregleda taj što je prisustvo traženih uzročnika zaraznih bolesti moguće utvrditi samo za uzorak koji je dat na analizu, a svaka osoba može postati kliconoša već slijedeći dan i na taj način postaje izvor infekcije za drugu osobu.

Dr Mile Krivokuća, specijalista medicine rada navodi između ostalog slijedeće:

- da je medicina rada preventivna medicinska disciplina, koja se bavi zaštitom zdravlja uposlenih tj. radnika različitih profila,
- da je cilj tih preventivnih pregleda u koje ulaze: prethodni – prije ulaska na posao, sistematski i periodični, jeste otkrivanje početnog oštećenja zdravlja radnika,
- da nakon eventualnog otkrivanja oštećenja slijedi nastavak medicinskog tretmana odnosno dodatno ispitivanje, liječenje i medicinska rehabilitacija, te na koncu cijeni se radna sposobnost,
- da s obzirom da medicina rada obuhvata različite profile radnika, prema zanimanjima, utoliko i medicinska djelatnost obuhvata širi dijapazon medicinskih tehnologija,
- da su prethodni ljekarski pregledi važni da radnik uđe zdrav na rad,
- da je cilj sanitarnog pregleda da se utvrdi da li radnik boluje od zaraznih bolesti ili je eventualno kliconoša,
- da se sanitarni pregled obavlja neposrednim pregledom radnika, korištenjem mikrobiološko – parazitskog ispitivanja uzorka brisa nosa, grla, stolice u laboratoriji, a što prema medicinskoj tehnologiji predstavlja jednostavan i podesan laboratorijski postupak, čiji je jedini cilj da se utvrdi da li će se iz uzorka uzetog od pacijenta na podlozi izolirati bakterije, dakle da se utvrdi da li je pozitivan ili negativan na kliconoštvo ili na bakterije,
- da se kraj sanitarnog pregleda registrira u sanitarnu legitimaciju, na način da se upisuje ishod nalaza – da li je radnik zdrav ili nije,
- da ukoliko je radnik negativan, to znači da je zdrav i nije kliconoša, isti se vraća na radno mjesto,
- da ukoliko je radnik pozitivan, to znači da nije zdrav, sanitarna knjižica s ne izdaje, radnik se udaljava sa radnog mjesta, prijavljuje se zavodu za javno zdravstvo, te upućuje na daljnji medicinski tretman na terapiju, koji se nakon liječenja, javlja na ponovnu kontrolu u mikrobiološko – parazitološki laboratorij.

Sukladno naprijed navedenim Podnositelj zahtjeva smatra da Federalno ministarstvo zdravstva odredbama članka 1. Pravilnika o izmjeni Pravilnika o opsegu i vrsti javnozdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti („Službene novine Federacije BiH“, broj 39/14) sprječava, ograničava i narušava tržišnu konkurenciju na tržištu zdravstvenog nadzora nad zaposlenim osobama na području Federacije Bosne i Hercegovine, ograničavanjem i kontrolom tržišta, što predstavlja zabranjeni sporazum u smislu članka 4. stavak (1) točka b) Zakona, te traži da se rješenjem Konkurencijskog vijeća Federalno ministarstvo zdravstva obveže da uskladi odredbe Pravilnika sa Zakonom o konkurenciji na način da i privatne zdravstvene ustanove mogu obavljati sanitarne preglede i izdavati sanitarne knjižice.

Na temelju dokumentacije dostavljene uz Zahtjev, Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da povrede Zakona, na koje Podnositelj zahtjeva ukazuje nije moguće utvrditi bez provođenja postupka, te je sukladno članku 32. stavak (2) Zakona, dana 27.05.2015. godine pod brojem 06-26-3-40- 8-II/14 donijelo Zaključak o pokretanju postupka (u daljnjem tekstu: Zaključak).

Sukladno članku 33. Zakona, Konkurencijsko vijeće je Zahtjev i Zaključak aktom broj: 06-26-3-40-13 -II/14 od 28.05.2015. godine, dostavilo Federalnom ministarstvu na odgovor.

U svezi sa navedenim Federalno ministarstvo je podneskom zaprimljenim dana 10.06.2015. godine pod brojem: 06-26-3-40-14-II/14, tražilo od Konkurencijskog vijeća produženje roka za dostavu odgovora na Zahtjev i Zaključak, što je Konkurencijsko vijeće i odobrilo aktom broj: 06-26-3-40-15-II/14 od 17.06.2015. godine, nakon čega je Federalno ministarstvo Konkurencijskom vijeću dostavilo traženi odgovor, podneskom zaprimljenim dana 24.06.2015. godine pod brojem: 06-26-3-40-16-II/15.

Federalno ministarstvo u svom odgovoru u cjelosti poriče činjenične navode Podnositelja zahtjeva i osporava pravnu utemeljenost prijedloga da se utvrdi postojanje zabranjenog sporazuma iz članka 4. stavak (1) točka b) Zakona u odredbi članka 1. Pravilnika o izmjeni Pravilnika o opsegu i vrsti javnozdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti, te predlaže da se zahtjev odbije kao neutemeljen.

U svezi sa navodima Podnositelja Zahtjeva, Federalno ministarstvo u bitnom navodi slijedeće:

- da je nesporno da je Rješenjem Konkurencijskog vijeća broj: 04-26-3-007-II/13 od 17.04.2014. godine, koje je donijeto u postupku pokrenutom po zahtjevu PZU Privatna zdravstvena ustanova „E-STYLE“ Sarajevo u točki 1. rješenja utvrđeno da je Ministarstvo odredbom članka 10. Pravilnika o načinu obavljanja zdravstvenih pregleda osoba pod zdravstvenim nadzorom ograničava i narušava tržišnu konkurenciju na tržištu zdravstvenih pregleda osoba koje podliježu zdravstvenom nadzoru na teritoriju Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj 20/08) ograničava i kontrolira tržište, što predstavlja zabranjeni sporazum u smislu članka 4. stavak (1) točka b) Zakona o konkurenciji, te je točkom 2. pobijanog rješenja odredba članka 10. citiranog Pravilnika ništava, a u smislu članka 4. stavak (2) Zakona,
- da je točkom navedenog rješenja naloženo Ministarstvu da u roku od 30 dana od dana primitka ovog rješenja uskladi odredbe Pravilnika o načinu obavljanja zdravstvenih pregleda osoba pod zdravstvenim nadzorom, na način da se izbriše ili izmjeni odredba članka 10. u smislu da nema uvjeta da zdravstvene preglede osoba koje podliježu zdravstvenom nadzoru prije zasnivanja radnog odnosa i tijekom zapošljavanja, obavljaju zdravstvene ustanove, koje imaju organiziranu higijensko – epidemiološku službu,

- da je točkom 4. pobijanog rješenja utvrđeno da se odredbama članka 7. stavak (1) alineja 5. Pravilnika o opsegu i vrsti javnozdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti („Službene novine Federacije BiH“, broj 69/12) sprječava, ograničava i narušava tržišna konkurencija na tržištu zdravstvenog nadzora nad zaposlenim osobama u Federaciji BiH, ograničava i kontrolira tržište, ali nije naložena izmjena, odnosno brisanje citirane odredbe Pravilnika,
- da iako Konkurencijsko vijeće nije naložilo nikakvu mjeru u svezi Pravilnika o opsegu i vrsti javnozdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti, Federalno ministarstvo je donijelo Pravilnik o izmjeni Pravilnika,
- da je Federalno ministarstvo u cjelosti postupilo po naloženim mjerama iz citiranog Rješenja Konkurencijskog vijeća, o čemu je obavijestilo Konkurencijsko vijeće aktima Federalnog ministarstva broj: 01-37-3196-1/14 od 21.05.2014. godine i broj: 07-14-4879/14 od 24.07.2014. godine,
- da je protiv Rješenja Konkurencijskog vijeća broj: 04-26-3-007-72-II/13 od 17.04.2014. godine Federalno ministarstvo u roku pokrenulo upravni spor kod Suda Bosne i Hercegovine, koji još nije okončan,
- da iako predmet postupka nisu odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti koje su temelj za donošenje Pravilnika o izmjeni Pravilnika mora se istaći da pravna zapreka da Podnositelj zahtjeva obavlja djelatnost sanitarnih pregleda radi zaštite uposlenih i ostalog stanovništva od zaraznih bolesti, zaštite potrošača, odnosno korisnika i druge obvezne zdravstvene preglede, sukladno zakonu, proizilazi iz odredbi članka 36. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, a u svezi sa člankom 15. stavak (2) točka 4. i člankom 51. Zakona o zdravstvenoj zaštiti,
- da odredba članka 36. stavak (1) Zakona glasi „*Specifična zdravstvena zaštita radnika obuhvata preduzimanje mjera iz članka 15. ovog zakona, osim mjera predviđenih u stavku (2) tač. 4. i 6. istog članka ovog zakona.*“
- da je odredbama članka 15. stavak (1) Zakona o zdravstvenoj zaštiti utvrđeno slijedeće:
 „*Mjere specifične zdravstvene zaštite koje mora osigurati poslodavac s ciljem stvaranja uvjeta za zaštitu zdravlja uposlenika na radnom mjestu i poticanja zdravstveno odgovornog ponašanja, usmjerene su na provođenje:*
 1) *mjera za sprječavanje i otkrivanje profesionalnih bolesti, sprječavanje povreda na radu i pružanje odgovarajuće prve pomoći,*
 2) *mjera za zaštitu zdravlja uposlenika koji su na radnom mjestu izloženi posebnim opasnostima za zdravlje,*
 3) *mjera zdravstvene zaštite propisanih posebnim propisima.*
- da je odredbama članka 15. stavak (2) utvrđeno:
 „*Radi provođenja mjera iz stavka (1) ovog članka, poslodavac organizira i obezbjeđuje iz svojih sredstava zdravstvenu zaštitu uposlenih koja obuhvata najmanje:*
 1. *Liječničke preglede radi utvrđivanja sposobnosti za rad po nalogu poslodavca,*
 2. *Provođenje mjera za sprječavanje i rano otkrivanje profesionalnih bolesti, bolesti u svezi sa radom i sprječavanje povreda na radu,*

3. *Preventivne preglede uposlenih (prethodne, periodične, kontrolne i ciljane preglede) u ovisnosti od pola, uzrasta i uvjeta rada, kao i pojavu profesionalnih bolesti, povreda na radu i kroničnih bolesti,*
 4. *Sanitarne preglede radi zaštite uposlenih i ostalog stanovništva od zaraznih bolesti, zaštite potrošača, odnosno korisnika i druge obvezne zdravstvene preglede, sukladno zakonu....“*
- da su za odlučivanje u postupku koji se vodi pred Konkurencijskim vijećem mjerodavne i odredbe članka 51. Zakona koje glase:
„Javnozdravstvene djelatnosti socijalne medicine, epidemiologije i higijene koje su od interesa za Federaciju odnosno županiju, hitna medicinska pomoć; djelatnost heterologne trasplantacije organa i tkiva i autologne transplantacije koštane srži, prikupljanje, testiranje, prerada i distribucija krvi i krvnih sastojaka, vještačka oplodnja, ako nije u pitanju darivanje sjemena od supruga; patologija izuzev patohistološke djelatnosti; sudska medicina i mrtvnozornička djelatnost, ne mogu biti predmetom privatne djelatnosti.
Opseg i vrsta javnozdravstvene djelatnosti iz stavka (1) ovog članka, a koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti, bliže će biti određeni pravilnikom federalnog ministra“
 - da se slijedom navedenog javnozdravstvena djelatnost ili djelatnost javnog zdravlja obavlja kroz organizaciju higijensko – epidemioloških službi i zavoda za javno zdravstvo u Federaciji Bosne i Hercegovine, a kako je to navedeno u članku 45. stavak (2) Zakona, koji glasi:
„Djelatnost javnog zdravstva institucionalno se obavlja kroz organizaciju higijensko – epidemioloških službi i zavoda za javno zdravstvo u Federaciji“
 - da je u svezi s tim, Zakon o zdravstvenoj zaštiti djelatnost obavljanja sanitarnih pregleda radi zaštite uposlenih i ostalog stanovništva od zaraznih bolesti sukladno sa propisima o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti, zaštite potrošača, odnosno korisnika i druge obvezne zdravstvene preglede, sukladno zakonu, precizirao kao djelatnost koju obavljaju domovi zdravlja, kao i zavodi za javno zdravstvo u Federaciji BiH i to kako slijedi:
 - Domovi zdravlja, sukladno članku 84. stavak (5) Zakona o zdravstvenoj zaštiti,
 - Zavodi za javno zdravstvo županija sukladno članku 119. stavak 3. alineja 8. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, u kojem je precizirano da zavod: *„vrši zdravstveni nadzor nad kliconošama, uposlenima i drugim osobama sukladno propisima o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti.“*
 - Zavod za javno zdravstvo Federacije BiH sukladno članku 116. stavak (1) alineja 9., kojim je precizirano da ovaj federalni zavod: *„prati i analizira epidemiološko stanje, predlaže, organizuje, provodi i evaluira preventine i protivepidemijske mjere sukladno propisima o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti“,*
 - da se navedena odredba članka 116. stavak (1) alineja 9, kao i odredba članka 119. stavak (3) alineja 8. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, kojom se određuje djelatnost federalnog i županijskih zavoda za javno zdravstvo, u oblasti obavljanja sanitarnih pregleda radi zaštite uposlenih i ostalog stanovništva od zaraznih bolesti, treba promatrati u kontekstu odredbe članka 11. točka 7. Zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti („Službene novine Federacije BiH“, broj 29/05) kojim je kao posebna

preventivna mjera za sprječavanje i suzbijanje zaraznih bolesti, naveden i zdravstveni nadzor nad kliconošama, uposlenicima i drugim osobama, te da navedeni zdravstveni nadzor podrazumijeva provedbu zdravstvenih sanitarnih pregleda nad osobama stavljenim pod zdravstveni nadzor, a u smislu čl. 30. i 31. istog Zakona.

- da iz naprijed citiranih zakonskih odredaba nedvosmisleno proizilazi da sanitarne preglede radi zaštite zaposlenih i ostalog stanovništva od zaraznih bolesti, sukladno propisima o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti, zaštite potrošača, odnosno korisnika i druge obvezne zdravstvene preglede, sukladno zakonu, mogu obavljati samo javno zdravstvene ustanove, odnosno da privatne ustanove ne mogu obavljati pojedine djelatnosti među kojima je izričito navedeno da ne mogu obavljati djelatnost epidemiologije od interesa za Federaciju BiH odnosno kantone, Podnositelj zahtjeva – kao privatna zdravstvena ustanova,
- da zabrana da privatne zdravstvene ustanove obavljaju djelatnosti sanitarnih pregleda iz članka 15. stavak (2) točka 4. Zakona o zdravstvenoj zaštiti proizilazi izravno iz Zakona,
- da to znači da odredbama pravilnika, na koje ukazuje Podnositelj zahtjeva, nije uspostavljeno ograničenje koje Podnositelj zahtjeva želi poništiti, niti se bilo kakvim izmjenama pravilnika može ukinuti ili suspendirati Zakonom uspostavljena zabrana,
- da je Pravilnik podzakonski akt koji može bliže razrađivati i precizirati primjenu i provedbu zakona, ali ne može uređivati prava i obveze na način koji je suprotan zakonu,
- da je radi naprijed navedenog, Federalno ministarstvo, iako to nije bilo naloženo Rješenjem Konkurencijskog vijeća broj: 04-26-3-007-072-II/13 od 17.04.2014. godine, pristupilo i izmjeni Pravilnika o opsegu i vrsti javnozdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti, te istim u članku 7. stavak (1) alineja 5. samo preciziralo zakonske odredbe i to članak 15. stavak (2) točka 4, članak 36. stavak (1) i članak 51. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, a iz kojih proizilazi da navedeno više nije predmetom privatne zdravstvene djelatnosti,
- da se u konkretnom ne radi ni o kakvim „kozmetičkim primjenama“ kako navodi Podnositelj zahtjeva, već upućivanje na zakonske odredbe iz kojih jasno proističe zabrana obavljanja sanitarnih pregleda u okviru specifične zdravstvene zaštite, odnosno od strane privatnih zdravstvenih ustanova,
- da iz naprijed izloženog proizilazi da bi se samo eventualnom izmjenom odredaba članka 15. stavak (2) točka 4, članka 36. stavak (1) kao i članka 51. Zakona o zdravstvenoj zaštiti mogli ukinuti zabrana da privatne zdravstvene ustanove registrirane za specifičnu zdravstvenu zaštitu obavljaju djelatnosti sanitarnih radi zaštite zaposlenih i ostalog stanovništva od zaraznih bolesti, sukladno propisima o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti, zaštite potrošača, odnosno korisnika i druge obvezne zdravstvene preglede, sukladno zakonu, a što je u isključivoj nadležnosti Parlamenta Federacije BiH,
- da ne treba posebno isticati značaj provođenja mjere zdravstvenog nadzora nad kliconošama, uposlenim i drugim osobama sa aspekta zaštite javnog zdravlja stanovništva, a posebno sa aspekta zaštite javnog zdravlja stanovništva, a posebno sa aspekta sprječavanja nastanka i suzbijanja širenja brojnih zaraznih bolesti utvrđenih Zakonom o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti,

- da se ova mjera provodi nad osobama zaposlenim u proizvodnji i prometu namirnica, opskrbi stanovništva pitkom vodom, obrazovnim i drugim ustanovama, uposlenim u zdravstvenim ustanovama i privatnim praksama, socijalnim i obrazovnim ustanovama i privatnim praksama, socijalnim i obrazovnim ustanovama, u institucijama koje rade u proizvodnji, opremanju i izdavanju lijekova, u objektima za pružanje higijenske njege stanovništva, kao i u proizvodnji i prometu kozmetičkih sredstava.
- da to podrazumijeva da je obavljanje preventivno sanitarnih pregleda radnika posebna mjera zaštite od zaraznih bolesti, a nikako specifična zaštita radnika, jer se ne radi o specifičnim uvjetima rada, nego o vrsti zanimanja koja ugrožavaju javno zdravlje,
- da je u ranijem Zakonu o zdravstvenoj zaštiti iz 1997. godine, točnije u članku 23. točka 6. u sadržaju specifične zdravstvene zaštite bilo uključeno i obavljanje preventivnih sanitarnih pregleda radnika koji se obvezno provode radi zaštite okoline, zaštite potrošača, odnosno korisnika i druge obvezne zdravstvene preglede,
- da su ovako postavljenu specifičnu zdravstvenu zaštitu, prema ranijem zakonu iz ove oblasti, obavljale zdravstvene ustanove registrirane za specifičnu zdravstvenu zaštitu, odnosno specijalista medicine rada u privatnoj praksi, a u smislu članka 24. navedenog Zakona,
- da je sukladno novom Zakonu o zdravstvenoj zaštiti iz sadržaja specifične zdravstvene zaštite isključeno obavljanje sanitarnih pregleda, a kako je to jasno precizirano člankom 15. stavak (2) točka 4., članka 36. stavak (1) kao i člankom 51. Zakona, a to znači da sukladno članku 36., a u svezi sa člankom 15. stavak (2) točka 4. Zakona, navedeni sanitarni pregledi više nisu dio specifične zdravstvene zaštite radnika, pa prema tome ni dio djelatnosti specijalista medicine rada u privatnoj praksi, te s tim u svezi ne mogu obavljati zdravstvene ustanove specifične zdravstvene zaštite, a niti specijalisti medicine rada u privatnoj praksi,
- da su navedena pravna rješenja u članku 36., a u svezi sa člankom 15. stavak (2) točka 4. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, bazirana na dosadašnjim iskustvima u praksi zdravstvenog sektora, javnozdravstvenim potrebama, listi najčešćih zaraznih bolesti koje se pojavljuju kod stanovništva Federacije BiH, kao i njihovim uzorcima, a što je objavljeno u izvješćima o zdravstvenom stanju stanovništva Federacije BiH koje izrađuje Zavod za javno zdravstvo Federacije BiH za svaku kalendarsku godinu, a usvaja Parlament Federacije BiH,
- da neophodnost Zakonom propisanih ograničenja potvrđuje i regulatorna praksa zemalja, a koje su kao članice Europske unije, bile obvezne svoje propise usuglasiti sa odgovarajućom regulativom Europske unije,
- da se u članku 28. Zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti Republike Hrvatske („Narodne novine Republike Hrvatske“, br. 79070 113/08 i 43/09) navodi da se zdravstveni pregledi osoba stavljenih pod zdravstveni nadzor obavljaju u zavodima za javno zdravstvo županija, odnosno Grada Zagreba i u Hrvatskom zavodu za javno zdravstvo,
- da su u Republici Sloveniji za navedeno zaduženi javni zdravstveni zavodi koji obavljaju higijensko epidemiološku i zdravstveno ekološku djelatnost i koji imaju zaposlenog zdravstvenog radnika specijalistu higijene, te koji za to imaju i posebnu ovlast ministarstva zdravstva,

- da iz izložene prakse zemalja u okruženju, Republike Hrvatske i Republike Slovenije, a koje su članice Europske unije, jasno proizilazi da su i pravna rješenja utvrđena u Federaciji BiH na identičan način,
- da su točni navodi da je Federalno ministarstvo postupajući po upitu Županijske uprave za inspekcije Sarajevo dalo objašnjenje propisa koji su iz njegove nadležnosti, ali nisu točni navodi da je Federalno ministarstvo svojim odgovorom preuzelo nadležnost Parlamenta Federacije BiH koji je zadužen za autentično tumačenje odredbi zakona,
- da u odnosu na izdane mjere zabrane od strane županijske i federalne inspekcije, a koje su prema navodima Podnositelja zahtjeva, zabranjivale obavljanje sanitarnih pregleda od privatnih zdravstvenih ustanova, jer im je „sugerirano da sanitarne preglede obavljaju javnozdravstvene ustanove, te su upućivane i ozbiljne prijetnje sankcijama“, navode da su inspeksijski organi neovisni i samostalni u svom radu sukladno Zakonu o inspekcijama Federacije BiH („Službene novine FBiH“, broj 69/05), što znači da inspekcija postupa sukladno zakonu,
- da je Federalna uprava inspekcija kao drugostepeni organ, donijela konačna rješenja kojima se Poliklinici „SANASA“, PZU „E-STLE“ i Poliklinici „Mimo Medical“ zabranjuje obavljanje sanitarnih pregleda,
- da navedena zabrana proističe iz odredbi članka 15. stavak (2) točka 4, članka 36. stavak (1), kao i članka 51. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, a da Federalnom ministarstvu nije poznato da li je Podnositelj zahtjeva zaštitu zatražio kod nadležnog suda,
- da iz rješenja Ministarstva zdravstva Županije Sarajevo jasno proizilazi da je Podnositelju zahtjeva odobreno obavljanje djelatnosti medicine rada i mikrobiološko – parazitološkog laboratorija, a ne djelatnost sanitarnih pregleda radi zaštite uposlenih i ostalog stanovništva od zaraznih bolesti, sukladno propisima o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti, zaštiti potrošača, odnosno korisnika i druge obvezne zdravstvene preglede, sukladno zakonu.
- da navođenje mišljenja eminentnih stručnjaka: prof. Dr. Fahrije Bašića, specijaliste mikrobiologa, mr. Sci dr. Spomenke Janjić, specijaliste mikrobiologije i parazitologije i dr. Mile Krivića da sanitarni pregledi nisu djelatnost epidemiološke službe, nego mikrobioloških laboratorija ne stoji,
- da je odredbama Pravilnika o načinu obavljanja zdravstvenih pregleda osoba pod zdravstvenim nadzorom („Službene novine FBiH“, br. 20/08 i 39/14) precizno reguliran sadržaj zdravstvenih pregleda osoba pod zdravstvenim nadzorom,
- da se uzimanje materijala i bakteriološki pregledi rade u mikrobiološkim laboratorijima zdravstvenih ustanova, a čine samo dio kompletnog zdravstvenog pregleda osoba pod zdravstvenim nadzorom, koji je multidiscipliniran javnozdravstveni pregled (epidemiološki, mikrobiološki) i nikako nije samo djelatnost mikrobiološkog laboratorija,
- da indikacije za obavljanje sanitarnih pregleda postavljaju liječnici specijalisti – epidemiolozi, s obzirom da se pregled vrši u cilju zaštite stanovništva od zaraznih oboljenja, a ne liječnici specijalisti – mikrobiolozi, koji su samo dio tima koji obavlja predmetne preglede,

- da Podnositelj zahtjeva nije uskladio svoju djelatnost sa novim Zakonom o zdravstvenoj zaštiti iz 2010. godine, te stoga i nezakonito obavlja djelatnost pružanja sanitarnih pregleda,
- da se u konkretnom ne radi o usklađivanju sa odredbama Pravilnika, nego o usklađivanju sa odredbama Zakona, kojim je izričito propisano da privatne zdravstvene ustanove koje obavljaju specifičnu zdravstvenu zaštitu u koje spada i Podnositelj zahtjeva, ne mogu obavljati djelatnost sanitarnih pregleda,
- da se tržište zdravstvenih usluga u ovoj oblasti u Federaciji BiH ne formira po zakonima liberalnog tržišta, nego je njegovo formiranje u nadležnosti državnih institucija, a to je Parlament Federacije BiH, a kriteriji su prvenstveno bazirani na zdravstvenim potrebama stanovništva i zaštiti javnog zdravlja stanovništva,
- da je prema zakonskim odredbama nadležnost Konkurencijskog vijeća zaštita i promocija tržišne konkurencije u Bosni i Hercegovini, a kako se tržište zdravstvenih usluga ne utvrđuje na temelju djelovanja tržišnih zakonitosti, da Konkurencijsko vijeće nije nadležno za donošenje odluka kojim se utvrđuje pružanje zdravstvenih usluga na teritoriju Federacije Bosne i Hercegovine, a s ciljem zaštite javnog zdravlja stanovništva u Federaciji BiH,
- da navedene usluge nisu obične tržišne usluge, te bi uvođenje elemenata liberalnog tržišta u pružanju zdravstvenih usluga moglo imati nesagledive posljedice na život i zdravlje stanovništva, naročito kada je u pitanju zaštita stanovništva od zaraznih bolesti koje kada se pojave, ne poznaje ni granice entiteta, a ni granice države,
- da je jedino Parlament Federacije BiH nadležan da zakonima iz ove oblasti regulira zaštitu javnog zdravlja stanovništva Federacije BiH, te su u svezi s tim prihvaćena pravna rješenja u novom Zakonu o zdravstvenoj zaštiti koji su sanitarne preglede uposlenih i drugog stanovništva isključili iz sadržaja specifične zdravstvene zaštite i uključili u sadržaj javnozdravstvene djelatnosti,
- da opreza radi ističe da se Federalno ministarstvo ne može smatrati gospodarskim subjektom iz članka 4. stavak (1) Zakona,
- da su od bitnog značaja stanovišta koja zauzima Europski sud pravde i Europska komisija u primjeni propisa koji se odnose na zaštitu konkurencije, jer na takav zaključak upućuje i odredba članka 43. stavak (7) Zakona o konkurenciji, kojima je utvrđeno da će Konkurencijsko vijeće u donošenju svojih odluka imati u vidu stanovište i praksu navedenih europskih institucija,
- da u svezi sa naprijed navedenim ukazuje na praksu Europskog suda u slučaju Bayer (T-41/96), spojeni slučajevi C-2/01 i 3/01) gdje Sud jasno određuje da je „koncept sporazuma, fokusiran na postojanje suglasnosti volja između najmanje dvije strane, a da su unilateralne mjere gospodarskog subjekta predmet restrikcije, samo ukoliko subjekt ima vladajući položaj na tržištu,
- da je od značaja i praksa Europskog suda pravde kojom je zauzet jasan stav da se „pravila o konkurenciji ne primjenjuju na aktivnosti koje su povezane sa vršenjem javne funkcije (slučaj Wouters, C-309/99 paragraf 5),
- da je federalni ministar zdravstva prilikom donošenja osporavanog pravilnika postupao na temelju zakonskih ovlasti, sa jasnim ciljem zaštite javnog zdravlja, a u okviru vršenja javne funkcije,

- da ne vidi nikakvu povezanost rješenja Konkurencijskog vijeća na koja se poziva Podnositelj zahtjeva sa podnijetim zahtjevom, izuzev Rješenja Konkurencijskog vijeća broj: 04-26-3-007-72-II/13 od 17.04.2014. godine po zahtjevu „E-STYLE“ Sarajevo protiv Federalnog ministarstva,
- da Podnositelj zahtjeva navodi da odredba članka 7. stavak (1) alineja 5. Pravilnika o izmjeni Pravilnika ima obilježja zabranjenog sporazuma iz članka 4. stavak (1) točka b) Zakona, pri tome zanemarujući da je navedeni Pravilnik donijet na temelju Zakona o zdravstvenoj zaštiti, a koji jasno propisuje da sadržaj specifične zdravstvene zaštite više ne obuhvaća obavljanje sanitarnih pregleda uposlenih osoba i stanovništva, te da je isto sada predmet javnozdravstvene djelatnosti,
- da nema sumnje da zabrana da privatne zdravstvene ustanove registrirane za specifičnu zdravstvenu zaštitu obavljaju djelatnost sanitarnih pregleda proizilazi izravno iz članka 36. stavak (1), a u svezi sa člankom 15. stavak (2) točka 4. Zakona o zdravstvenoj zaštiti,
- da to znači da odredbama Pravilnika, na koje ukazuje Podnositelj zahtjeva, nije uspostavljeno ograničenje koje Podnositelj zahtjeva želi poništiti, niti se bilo kakvim izmjenama Pravilnika može ukinuti ili suspendirati Zakonom uspostavljena zabrana,
- da je pravilnik podzakonski akt koji može bliže razrađivati i precizirati primjenu i provedbu zakona, ali ne može uređivati prava i obveze na način koji je suprotan Zakonu,
- da bi se samo eventualnom izmjenom odredbi Zakona o zdravstvenoj zaštiti mogla ukinuti zabrana da privatne zdravstvene ustanove registrirane za specifičnu zdravstvenu zaštitu obavljaju djelatnost sanitarnih pregleda radi zaštite uposlenih i ostalog stanovništva od zaraznih bolesti sukladno propisima o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti, zaštite potrošača, odnosno korisnika i druge obvezne zdravstvene preglede, sukladno zakonu, a što je u isključivoj nadležnosti Parlamenta Federacije BiH,

Imajući u vidu naprijed izloženo činjenično stanje kao i mjerodavne pravne aspekte na koje je u odgovoru ukazano, Federalno ministarstvo predlaže da Konkurencijsko vijeće nakon provedenog postupka, donese rješenje kojim će prijedlog Podnositelja zahtjeva biti odbijen kao neutemeljen, te da Konkurencijsko vijeće obveže Podnositelja zahtjeva da Federalnom ministarstvu naknadi troškove ovog postupka.

Konkurencijsko vijeće je aktom broj: 06-26-3-40-17-II/14 od 01.07.2015. godine, Podnositelju zahtjeva dostavilo Odgovor Federalnog ministarstva, sa rokom za očitovanje od 7 (sedam) dana.

Podnositelj zahtjeva je dostavio očitovanje podneskom zaprimljenim pod brojem 06-26-3-40-18-II/14 dana 13.07.2015. godine, u kojem navodi između ostalog slijedeće:

- da Podnositelj zahtjeva u cjelosti ostaje kod Zahtjeva za pokretanje postupka i navoda iznesenih u zahtjevu, te dopuna koje se odnose na zahtjev,
- da se može zapaziti da je Federalno ministarstvo suglasno sa Podnositeljem zahtjeva da je jedna od odlučnih odredaba za donošenje odluke po zahtjevu članak 51. stavak (1) Zakona o zdravstvenoj zaštiti, gdje su taksativno nabrojane javnozdravstvene djelatnosti, koje ne mogu biti predmetom privatne djelatnosti, te da među nabrojanim djelatnostima nema sanitarnih pregleda, a oni se ne mogu poistovijetiti sa djelatnošću epidemiologije,

- da Federalno ministarstvo kod donošenja osporavanog Pravilnika, pozivajući se na stavak (2) članka 51. predmetnog zakona, suprotno odredbama stavka (1) istog članka, proširuje zabranu javnozdravstvene djelatnosti, koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti i na sanitarne preglede,
- da je nejasan stav Federalnog ministarstva, koji iznosi na strani 5. odgovora, da zabrana za privatne zdravstvene ustanove da obavljaju djelatnost sanitarnih pregleda iz članka 15. stavak (2) točka 4. Zakona o zdravstvenoj zaštiti, proizilazi izravno iz Zakona, jer se čitajući taj stav ne može izvesti zaključak o zabrani,
- da su pored toga nedopustive konstrukcije i temeljenje određenih zabrana na temelju jedne točke u zakonu, bez sveobuhvatnog posmatranja svih odredaba zakona koje se odnose na sanitarne preglede,
- da pored navedenog u prilogu dostavlja i organizaciona struktura Zavoda za javno zdravstvo Županije Sarajevo iz kojeg je jasno vidljivo da postoje posebne radne jedinice i to jedna radna jedinica za epidemiologiju, a druga radna jedinica za mikrobiologiju, kao dokaz da se djelatnost mikrobiologije ne može poistovjetiti sa epidemiologijom odnosno da se mikrobiološka djelatnost ne mora nužno obavljati u okviru epidemiologije,
- da privatne zdravstvene ustanove ne funkcioniraju izvan lanca zaštite javnog zdravlja, jer su obvezne da sukladno Pravilniku o načinu vođenja evidencija o izvršenim laboratorijskim izolacijama i identifikacijama („Službene novine FBiH“, broj 101/12) županijskom zavodu za javno zdravstvo, dostavljaju izvješća na propisanim obrascima i na taj način vrše nadzor nad kliconošama, sa napomenom da je taj Pravilnik donesen 2012. godine nakon donošenja novog Zakona o zdravstvenoj zaštiti iz 2010. godine i postavlja se pitanje koja je njegova svrha ukoliko se privatnim zdravstvenim ustanovama ne dozvoljava obavljanje sanitarnih pregleda,
- da su sva rješenja o zabrani obavljanja sanitarnih pregleda, od strane privatnih zdravstvenih ustanova, predmetom upravnih sporova koji su u tijeku, a da privatne zdravstvene ustanove za to vrijeme trpe ogromne štete dok obveznici obavljanje sanitarnih pregleda, umjesto iznosa od 20,00 KM, iste sanitarne preglede u javnim zdravstvenim ustanovama plaćaju od 40,00 do 50,00 KM,

Podnositelj zahtjeva također navodi da ostaje kod svih navoda koji su ranije dati u predmetu koji se vodio po zahtjevu PZU „E-SYLE“ protiv Federalnog ministarstva koji dostavlja u prilogu (podnesak od 03.02.2014. godine) u kojem se navodi između ostalog slijedeće:

- da je jasno da Federalno ministarstvo zajedno sa Zavodom za javno zdravstvo FBiH pretendira da bude jedini predlagač i tumač propisa iz oblasti zdravstva, sa ciljem da jedino javne zdravstvene ustanove obavljaju sanitarne preglede, navodno samo u interesu javnog zdravlja kako se navodi, a nit jednog trenutka se ne komentira novac poslodavca, odnosno građana koji se izdvaja za te namjene,
- da se ne pokušava čak ni objasniti nesporna činjenica 100% skupljeg sanitarnog pregleda u javnim ustanovama, jer se sanitarni pregledi čine kao sasvim siguran, trajan izvor prihoda kad imate zakonsku obvezu poslodavca da ugovara i plaća sanitarne preglede, samo ako uspijete obezbijediti ekskluzivno pravo na obavljanje tog posla,
- da problem nastaje prije svega zbog činjenice što pravilnici i po svojoj nomotehničkoj zadaći treba samo da pojašnjavaju utvrđena zakonska rješenja, da budu provedbeni

propis, a u konkretnom slučaju oni su iskorišteni da se u njih unesu i nova rješenja koja su po svojoj suštini suprotnost sa intencijom zakona da privatni i javni sektor u ovom dijelu zdravstvene djelatnosti ima ravnopravan pristup tržištu.

Navedeno očitovanje Podnositelja zahtjeva je dostavljeno Federalnom ministarstvu dana 11.09.2015. godine aktom broj: 06-26-3-40-19-II/14.

4. Mjerodavno tržište

Sukladno članku 3. Zakona, te čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta (u daljnjem tekstu: Odluke), mjerodavno tržište se određuje kao tržište određenih proizvoda koji su predmet obavljanja djelatnosti na određenom zemljopisnom tržištu.

Prema odredbi članka 4. Odluke, mjerodavno tržište proizvoda obuhvata sve proizvode i/ili usluge koje potrošači smatraju međusobno zamjenjivim s obzirom na njihove bitne značajke, kvalitetu, namjenu, cijenu ili način uporabe.

Prema odredbi članka 5. Odluke, mjerodavno zemljopisno tržište obuhvata cjelokupan ili značajan dio teritorija Bosne i Hercegovine na kojem privredni subjekti djeluju u prodaji i/ili kupovini mjerodavnog proizvoda i/ili usluge pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uvjetima i koji to tržište bitno razlikuju od uvjeta konkurencije na susjednim zemljopisnim tržištima.

Mjerodavno tržište usluga predmetnog postupka je tržište zdravstvenog nadzora nad kliconošama, uposlenim i drugim osobama.

Mjerodavno zemljopisno tržište predmetnog postupka je područje Federacije Bosne i Hercegovine, budući da se odredbe Pravilnika o izmjeni Pravilnika primjenjuju samo na području Federacije Bosne i Hercegovine.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da u predmetnom postupku mjerodavno tržište predstavlja tržište zdravstvenog nadzora nad kliconošama, uposlenim i drugim osobama u Federaciji Bosne i Hercegovine.

5. Usmena rasprava

Budući da se u predmetnom postupku radi o strankama sa suprotnim interesima, Konkurencijsko vijeće je sukladno članku 39. stavak (1) Zakona, zakazalo usmenu raspravu, koja je održana dana 22.10.2015. godine u prostorijama Konkurencijskog vijeća uz prisustvo zastupnika Podnositelja zahtjeva i Federalnog ministarstva.

Podnositelja zahtjeva je zastupao ovlašteni punomoćnik, odvjetnik Edin H. Hrnjić.

Na usmenoj raspravi, Federalno ministarstvo su zastupali punomoćnici Snježana Bodnaruk, sekretar Federalnog ministarstva, pr. mr. sc. dr. Senad Huseinagić i odvjetnik Džemil Sabrihafizović

Podnositelj zahtjeva se izjasnio da u cjelosti ostaje kod podnesenog Zahtjeva, navoda iz dopune Zahtjeva i drugih podnesaka dostavljenih do održavanja današnje rasprave i u bitnom navodi slijedeće:

- da se suština zahtjeva odnosi na otklanjanje prepreka za obavljanje sanitarnih pregleda od strane privatnih zdravstvenih ustanova, a čemu je prepreka navedena odredba pravilnika,
- da je za cjelovito posmatranje ovog pitanja nužno podsjetiti se na pravnu poziciju odnosno pravnu regulativu koja se odnosi na sanitarne preglede u posljednjih desetak godina,
- da su u vrijeme važenja Zakona o zdravstvenoj zaštiti iz 1997. godine prema saznanjima podnositelja Zahtjeva sanitarne preglede obavljale tri privatne zdravstvene ustanove iz Sarajeva, i to PZU E-Style, PZU Mimo medical i podnositelj Zahtjeva „SANASA“ iz Sarajeva,
- da su nakon donošenja novog Zakona o zdravstvenoj zaštiti 2010. godine navedene zdravstvene ustanove nastavile sa obavljanjem sanitarnih zdravstvenih pregleda,
- da je nakon stupanja na snagu odredaba Pravilnika o izmjeni Pravilnika i nakon niza usmenih prepiski nadležne inspekcije tj. nakon gotovo deset godina privatnim zdravstvenim ustanovama zabranjeno obavljanje sanitarnih pregleda,
- da se može ponovo zaključiti da Zakon o zdravstvenoj zaštiti nije prepreka za obavljanje sanitarnih pregleda nego je to sada Pravilnik o izmjenama Pravilnika o opsegu i vrsti javno zdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti, a koji je donešen nakon donošenja predmetnog Rješenja Konkurencijskog vijeća po Zahtjevu PZZ E-Style,
- da ovo potvrđuje da je to Ministarstvo izmjene pravilnika izvršilo formalno, a suštinski njihovom primjenom i dodatnim tumačenjem nadležnog ministra ponovo zabranjuje rad odnosno obavljanje sanitarnih pregleda zdravstvenih ustanova, a nakon toga nadležne inspekcije ponovo donose Rješenja pa i za podnositelja Zahtjeva, kojima se zabranjuje obavljanje sanitarnih pregleda, gdje je rok izvršenja odmah, a žalba ne odlaže izvršenje Rješenja,
- da je Podnositelj Zahtjeva uložio žalbu na navedeno Rješenje, a drugostepeni organ je vrlo brzo donio odluku kojom potvrđuje prvostepeno Rješenje, a nakon toga je tužbom pokrenut upravni spor koji je u tijeku,
- da je sličan slučaj i sa ostalim zdravstvenim ustanovama, osim sa privatnom ustanovom Mimo medical, gdje je upravni spor okončan presudom Županijskog suda Sarajevo 09 0 U 022693 14 od 14.07.2015. godine, kojom je tužba uvažena i osporeni akt Federalne uprave za inspekcijske poslove je poništen i predmet vraćen tuženom na ponovni postupak,
S tim u svezi u spis je uložena presuda Županijskog suda Sarajevo 09 0 U 022693 14 od 14.07.2015. godine,
- da sve navedeno apsolutno negira tezu Federalnog ministarstva zdravstva da privatne ustanove ne mogu obavljati sanitarne preglede jer je tako regulirano Zakonom o zdravstvenoj zaštiti iz 2010, nego naprotiv samo zato što Federalno ministarstvo po svaku cijenu nastoji obezbijediti ekskluzivnu poziciju za javne zdravstvene ustanove kod obavljanja zdravstvenih pregleda,
- da je za potpunije razumijevanje zahtjeva podnesenog Vijeću neophodno riješiti pitanje definicije sanitarnog pregleda, a ta definicija nije niti jednim propisom zvanično utvrđena, čak se i taj pojam sanitarnog pregleda pominje na samo dva

mjesta u Zakonu o zdravstvenoj zaštiti iz 2010. i to u članku 15. i članku 119. tog Zakona, bez definiranja sadržine tog pojma,

- da je iz tog razloga Podnositelj zahtjeva bio prinuđen da se savjetuje sa eminentnim stručnjacima, i njihove odgovore možemo svesti na to da sanitarni pregledi predstavljaju tehnički dio posla koji se obavlja u mikrobiološkim laboratorijima, i to uzimanje određene skupine uzoraka i njihov mikrobiološki pregled, te ovisno od rezultata pregleda izdaju ili ne izdaju sanitarne knjižice,
- da je slijedom navedenih činjenica, kao i nesporne činjenice da je Podnositelj zahtjeva registriran za obavljanje djelatnosti mikrobiološkog laboratorija, da je obavljao sanitarne preglede dugi niz godina i izdavao sanitarne knjižice, smatra da ne postoji niti jedan, zakonom utemeljen, razlog kojim bi mu se zabranilo obavljanje te djelatnosti,
- da su neutemeljeni navodi da zabrana obavljanja sanitarnih pregleda u privatnim zdravstvenim ustanovama proizilazi iz zakona jer je odredbama članka 51. stavak 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti nedvosmisleno utvrđeno koje zdravstvene djelatnosti ne mogu biti predmetom privatne djelatnosti,
- da se u navedenom članku sanitarni pregledi ne navode kao javno zdravstvena djelatnost koja ne može biti predmet obavljanja privatne djelatnosti,
- da se odredbama članka 119. stavak (3) Zakona o zdravstvenoj zaštiti utvrđuju djelatnosti koje može obavljati Zavod za javno zdravstvo Županije (dakle može a ne mora), a među tim djelatnostima se navode i sanitarni pregledi, te Zakon o zdravstvenoj zaštiti postavlja mogućnost, ali ne stvara i obvezu za javno zdravstvene ustanove da obavljaju javno sanitarne preglede,
- da se postavlja pitanje šta ako javno zdravstvene ustanove ne iskoriste tu mogućnost a privatnim ustanovama se zabrani obavljanje sanitarnih pregleda, ko će ovu djelatnost obavljati,
- da se to naravno neće desiti zbog činjenice da sanitarni pregledi nisu besplatni, da je njihovo obavljanje zakonska obveza i da se periodično ponavljaju,
- da je sada, u situaciji kad te sanitarne preglede obavljaju samo javno zdravstvene ustanove, njihova prosječna cijena oko 40 KM, dakle dvostruko veća od onih 20 KM, što je bila prosječna cijena obavljanja sanitarnih pregleda od strane privatnih ustanova, te da se mora skrenuti pažnja i na stalnu tendenciju poistovjećivanja pojma sanitarnog pregleda i djelatnosti higijensko – epidemiološke službe, što svakako nije isto,
- da se to ne radi slučajno, jer ako se između ta dva pojma stavi znak jednakosti onda se nalazi pravni temelj u članku 51. Zakona o zdravstvenoj zaštiti za zabranu obavljanja sanitarnih pregleda od strane privatnih ustanova, obzirom da čl. 51. Zakona djelatnost epidemiologije i higijene svrstava u javno zdravstvene djelatnosti koje ne mogu biti predmetom privatne djelatnosti.

Pored navedenog, a nakon postavljenih pitanja od strane voditelja postupka, punomoćnik Podnositelja zahtjeva je u bitnom izjavio slijedeće:

- da u vrijeme kada su privatne ustanove obavljale sanitarne preglede one to nisu mogle obavljati bez angažiranja doktora mikrobiologa koji je i nadležan da procjenjuje valjanost nalaza, a tek ako su nalazi ispunjavali uvjete izdavala se i sanitarna knjižica,
- da ukoliko bi postojalo nešto sporno sa nalazima u tom slučaju sanitarna knjižica se nije izdavala, a na propisanom obrascu o rezultatima se obavještava higijensko – epidemiološka služba, što znači da ni tada obavljanje sanitarnih pregleda nije bilo bez nadzora higijensko epidemiološke službe,
- da prema dostavljenom mišljenju doktorice Spomenke Janjić, magistra nauka, specijalista mikrobiologije, zadatak epidemiološke djelatnosti je da na temelju rezultata rada mikrobiološke službe utvrđuje izvor infekcije i način prenošenja, te da utvrdi mjere za sprječavanje i širenje zaraznih bolesti, tj. da epidemiološka djelatnost operiše analitičkom, matematičkom, statističkom i biološkom metodom rada, odnosno njena svrha se ogleda u nadzoru i obradi podataka dobivenih u radu mikrobiološke službe,
- da dakle nema prepreka da se pretrage izvrše u mikrobiološkom laboratoriju, u okviru privatne zdravstvene ustanove jer pretragama upravlja doktor medicine, propisane specijalizacije za to, a svi dobiveni podatci se dostavljaju higijensko epidemiološkoj službi na obradu jer to je zakonska obveza.

Punomoćnik Podnositelja zahtjeva se nije mogao izjasniti na sva pitanja postavljena na usmenoj raspravi, pa je istom ostavljen rok od sedam dana da dostavi odgovor.

Punomoćnici Federalnog ministarstva su se izjasnili da ostaju u cjelosti kod svojih navoda danih u odgovoru na Zahtjev i Zaključak, a naročito ukazuju na slijedeće:

- da su razumjeli da je razlog za pokretanje ovog postupka pitanje koje glasi: Da li odredba članka 1. Pravilnika o izmjeni Pravilnika o opsegu i vrsti javno-zdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmet privatne djelatnosti predstavlja zabranjeni sporazum u smislu članka 4. stavak 1. točka b) Zakona o konkurenciji,
- da je naprijed označenom odredbom izvršena izmjena u članku 7. stavak (1) alineja 5. Pravilnika o opsegu i vrsti javno-zdravstvene djelatnosti, koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti,
- da Sporna odredba glasi: „Djelatnost epidemiologije koja ne može biti predmet privatne djelatnosti čini zdravstveni nadzor nad kliconošama, uposlenim i drugim osobama, sukladno propisima o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti, kao i člankom 15. st. 2. tač. 4., člankom 36. st. 1. i člankom 51. Zakona o zdravstvenoj zaštiti.“, te da bi bilo ko mogao razumjeti značenje ove odredbe, mora izvršiti uvid u zakonske odredbe na koje upućuje ova odredba pravilnika,
- da je jedini način da se utvrdi da li je obavljanje sanitarnih pregleda dopušteno privatnim zdravstvenim ustanovama ili nije dopušteno je pažljivo čitanje naprijed navedenih zakonskih odredaba, a Pravilnik ne utvrđuje da li postoji zabrana ili ne postoji zabrana, nego samo upućuje da će se postupiti sukladno zakonskim odredbama, koje su u Pravilniku izričito označene,
- da ako postoji takva zabrana, to znači da je ona propisana zakonom, a ako takva zabrana ne postoji to znači da je zakonom dopušteno da privatne zdravstvene ustanove obavljaju djelatnost sanitarnih pregleda,

- da u slučaju da je Podnositelj zahtjeva u pravu, stoji mu na raspolaganju upravno sudska zaštita protiv pojedinačnih rješenja nadležnih organa i inspekcija, pred nadležnim sudovima, a u uređenom zahtjevu za pokretanje postupka, Podnositelj zahtjeva navodi da su sva rješenja o zabrani sanitarnih pregleda od strane privatnih zdravstvenih ustanova predmetom upravnih sporova koji su u tijeku, a da privatne zdravstvene ustanove za to vrijeme trpe ogromne štete,
- da je očigledno da i sam Podnositelj zahtjeva smatra da ocjena zakonitosti pojedinačnih akata kojim se privatnim zdravstvenim ustanovama određuje zabrana obavljanja djelatnosti, spada u nadležnost redovnih sudova i da se ostvaruje kroz upravno-sudske postupke,
- da pri tom, Podnositelj zahtjeva, a eventualno i druge privatne zdravstvene ustanove, ukoliko ispunjavaju zakonske uvjete, mogu od nadležnog suda ishoditi mjeru odlaganja izvršenja rješenja do donošenja konačne presude i na taj način spriječiti eventualne štete, neovisno od duljine trajanja upravnog spora.
- da se pojedinačna rješenja kojim se zabranjuje da privatne zdravstvene ustanove obavljaju djelatnost sanitarnih pregleda donose na temelju zakonskih odredaba, a ne na temelju Pravilnika, te ako sudovi u upravnim sporovima nađu da Zakonom nije utvrđena zabrana da privatne zdravstvene ustanove obavljaju djelatnost sanitarnih pregleda, oni će svojim odlukama poništiti donesena rješenja nadležnih organa i inspekcija, a za donošenje takvih odluka izmijenjena odredba članka 7. Pravilnika sudovima ne predstavlja bilo kakvu smetnju ili ograničenje,
- da se iz navedenih razloga, stječe dojam da je Podnositelj zahtjeva, znajući da pred Konkurencijskim vijećem ne može pokrenuti postupak za ocjenu zakonskih odredaba, pokrenuo ovaj postupak kako bi problematiziranjem jedne sasvim neutralne odredbe Pravilnika doveo u pitanje primjenu zakonskih odredaba,
- da je očigledno da Podnositelj zahtjeva, daje svoje tumačenje označenih zakonskih odredaba i tvrdi da Zakon ne sadrži odredbe koje mu zabranjuju obavljanje djelatnosti sanitarnih pregleda, te da očekuje da Konkurencijsko vijeće prihvati njegovo tumačenje odredaba Zakona o zdravstvenoj zaštiti, pa proglašavajući ništavom osporenu odredbu Pravilnika faktički ishodi odluku o ništavosti zakonskih odredaba na čiju primjenu Pravilnik upućuje, ili bar da Konkurencijsko vijeće potvrdi tumačenje zakonskih odredaba na način na koji to sugerira Podnositelj zahtjeva – mada je i poništenje i tumačenje zakonskih odredaba izvan nadležnosti Konkurencijskog vijeća,
- da ukoliko postoji dvojba o tome da li predmetne zakonske odredbe dopuštaju ili zabranjuju da privatne zdravstvene ustanove obavljaju djelatnost sanitarnih pregleda, i Podnositelj zahtjeva i Konkurencijsko vijeće legitimirani su da zatraže autentično tumačenje od Parlamenta Federacije, čime se takva dvojba može definitivno otkloniti,
- da su razlozi kojima se Parlament Federacije rukovodio usvajajući predmetna zakonska rješenja nalaze se u sferi zaštite javnog zdravlja u FBiH, što podrazumijeva javni interes za reguliranje uvjeta zaštite zdravlja stanovništva, jer se radi o zdravstvenim pregledima osoba koje obavljaju poslove u proizvodnji i prometu namirnica, opskrbi stanovništva pitkom vodom, u obrazovnim i drugim ustanovama za djecu, u zdravstvenim ustanovama, kao i osoba koje se bave pružanjem higijenske njege stanovništva,
- da se taj vid zdravstvene zaštite odnosi i na kontrolu osoba koje dolaze iz zemalja u kojima su prisutne epidemije malarije, kolere, SARS-a, žute groznice, plućne kuge i

hemoralgijskih groznica, kao što je ebola, pa to nije specifična zdravstvena zaštita radnika, nego zaštita javnoga zdravlja.

- da se identični propisi primjenjuju i u Sloveniji i Hrvatskoj, koje su kao članice EU bile obvezne uskladiti svoje propise sa odgovarajućom regulativom EU,
- da bi drastična razlika u sustavu ovog vida zdravstvene zaštite, u određenim situacijama, kao što je opasnost od epidemija, mogla predstavljati razlog za poduzimanje izolacionih mjera za stanovnike BiH, koje bi poduzele zemlje u okruženju, pa i šire,
- da su Zakonom o zdravstvenoj zaštiti Republike Srpske i odgovarajućim i pravilnikom Republike Srpske utvrđena identična rješenja sa izričitim odredbama koje isključuju mogućnost da privatne zdravstvene ustanove obavljaju sanitarne preglede,
- da se u Bosni i Hercegovini, odnosno u Federaciji, usluge javne zdravstvene zaštite ne obavljaju po načelima liberalnog tržišta, a takva liberalizacija ne postoji ni u zemljama Europske unije,
- da je reguliranje obavljanja javne zdravstvene djelatnosti bazirano na zdravstvenim potrebama stanovništva i zaštiti javnog zdravlja, a zaštita javnog zdravlja i zaštita tržišne konkurencije ne moraju uvijek biti komplementarne, a da je u ovom slučaju očigledno da prioritet mora imati zaštita javnog zdravlja,
- da javne zdravstvene ustanove kojima je zakonom povjereno obavljanje javne zdravstvene djelatnosti nisu profitne organizacije, nego su to naprotiv neprofitne ustanove koje se osnivaju i svoju djelatnost obavljaju striktno sukladno propisima kojima se regulira zaštita javnog zdravlja, a posljedice eventualnog odstupanja od tog principa i načina obavljanja javno-zdravstvene djelatnosti mogu biti izuzetno teške i manifestirati se u formi epidemija, sa nesagledivim ishodom,
- da se na ranije ukazanu praksu Europskog suda pravde ukazuje imajući u vidu čl. 43. st. 7. Zakona o konkurenciji kojim je predviđeno da će Konkurencijsko vijeće u donošenju svojih odluka imati u vidu stanovišta i praksu odgovarajućih europskih institucija.

Imajući u vidu sve naprijed izloženo, Federalno ministarstvo zdravstva predlaže da Konkurencijsko vijeće donese rješenje kojim će prijedlog Podnositelja zahtijeva odbiti kao neutemeljen i ujedno ga obvezati da naknadi troškove ovog postupka.

Pored navedenog, a nakon postavljenih pitanja voditelja postupka, punomoćnici Federalnog ministarstva su izjavili sljedeće:

- da prema njihovom mišljenju privatne klinike nisu ni mogle obavljati sanitarne preglede od momenta stupanja na snagu novog Zakona, a za nadzor nad tim su zadužene nadležne inspekcije,
- da je Federalno ministarstvo dalo objašnjenje propisa iz svoje nadležnosti na zahtjev fizičkih i pravnih osoba, a sukladno članku 22. Zakona o organizaciji organa uprave u Federaciji BiH, ali su inspekcijski organi samostalni i neovisni u svom radu, te postupaju sukladno Zakonu o inspekcijama Federacije BiH, a to podrazumijeva da donose rješenja na temelju zakona, a ne na temelju pojašnjenja organa uprave,

- da ukoliko bi se izvršio uvid u listu usluga koje su navedene u zakonu, neće se naći sanitarni pregled u medicini rada,
- da je epidemiologija dio javnog zdravstva koja između ostalog ima zadatak da sprječava širenje zaraznih bolesti, a ovo je upravo mjera sprečavanja da kliconoša prenese zarazu tokom rada sa hranom i sl, a to je razlog da se uvela ova mjera da bi se zaštitilo zdravlje stanovništvo od zaraznih bolesti,
- da je obavljanje sanitarnih pregleda posebna mjera zaštite stanovništva od zaraznih bolesti, a što je propisano u Pravilniku o načinu obavljanja zdravstvenih pregleda osoba pod zdravstvenim nadzorom (Sl. novine FBiH 20/08 i 39/14),
- da cijenu pregleda plaća onaj koji obavlja djelatnost, a ne uposlenik odnosno onaj koji je subjekt pregleda,
- da su krajnji korisnici pregleda koji se obavi nad vaspitačicom u obdaništu djeca koja pohađaju to obdanište i na taj način ona dobivaju zaštitu od zaraznih bolesti potpuno besplatno,
- da Federalno ministarstvo želi da naglasi da nema prepreke da se u privatnim ustanovama obavlja mikrobiološki pregled, ali da suprotna strana želi poistovjetiti taj pregled sa sanitarnim pregledom i tako dobiti pravo obavljanja sanitarnih pregleda,
- da je tačno da specijalista epidemiolog svoju ocjenu donosi dijelom i na temelju mikrobioloških nalaza, kao što internista svoju ocjenu o zdravlju donosi na temelju laboratorijskih nalaza rendgen dijagnostike, ali ovdje se radi o tome da mikrobiološki nalaz nije sanitarni pregled nego samo njegov jedan dio te je suština u tome da sanitarni i zdravstveni osoba pod sanitarnim nadzorom predstavlja javno zdravstvenu djelatnost propisanu Zakonom o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti, a upravo sa ciljem zaštite stanovništva od zaraznih bolesti, i obavljaju je neprofitne javne zdravstvene ustanove.

Federalnom ministarstvu zdravstva je od strane voditelja postupka naloženo da dostavi cijene sanitarnih pregleda, u roku od 7 (sedam) dana od dana usmene rasprave.

6. Postupak nakon usmene rasprave

Podnositelj zahtjeva je postupio po nalogu sa usmene rasprave od 22.10.2015. godine, te je podneskom zaprimljenim pod brojem 06-26-3-40-30-II/15 od 27.10.2015. godine zajedno sa troškovnikom, dostavio odgovore na pitanja, kako slijedi:

- da je Podnositelj zahtjeva obavljao sanitarne preglede počev od kraja 2005. godine, odnosno nakon izvršene dopune djelatnosti u rješenju o registraciji, a kojom je Podnositelj zahtjeva registriran za obavljanje djelatnosti medicine rada i usluga mikrobiološko – parazitoološkog laboratorija, što je bio preduvjet za obavljanje sanitarnih pregleda, jer u klasifikaciji djelatnosti, pojam sanitarnih pregleda ne postoji, a samim tim tog pojma nema ni u registraciji javno zdravstvenih ustanova koje trenutno obavljaju sanitarne preglede, te da je ovaj dio djelatnosti Podnositelj zahtjeva zadržao u svojoj registraciji i do dana sačinjavanja ovog podneska,
- da je Podnositelj zahtjeva obavljao sanitarne preglede sve do zabrane obavljanja ove djelatnosti naložene rješenjem Županijske uprave za inspekcijske poslove, Inspektorat sanitarne, zdravstvene i farmaceutske inspekcije, Sarajevo broj: UP1-14-10-37-14720/14 od 01.10.2014. godine, a navedeno rješenje je potvrđeno od strane

drugostepenog organa i protiv istog se vodi upravni spor pred Županijskim sudom u Sarajevu,

- da navedeno rješenje predstavlja prvo i jedino sankcioniranje Podnosioca zahtjeva, iako je u proteklom razdoblju bio predmetom kontrola inspeksijskih organa i bez primjedbi na obavljanje ovog dijela djelatnosti,
- da se cijena sanitarnih pregleda kretala u rasponu od 20,00 do 25,00 KM.

Odgovori na pitanja sa usmene rasprave Podnosioca zahtjeva su dostavljeni Federalnom ministarstvu aktom broj: 06-26-3-40-32-II/14 od 28.10.2015. godine.

Federalno ministarstvo je u skladu nalogu sa usmene rasprave podneskom broj: 06-26-3-40-33-II/14 od 09.11.2015. godine dostavilo odgovore županijskih zavoda za javno zdravstvo u svezi sa cijenom koju isti naplaćuju za sanitarne preglede te su dostavljeni odgovori kako slijedi:

- Zdravstvena ustanova „Zavod za javno zdravstvo USK“ od 29.10.2015. godine,
- Zavod za javno zdravstvo Posavske županije 28.10.2015. godine,
- Zavod za javno zdravstvo Tuzlanske županije od 29.10.2015. godine,
- Institut za zdravlje i sigurnost hrane od 04.11.2015. godine,
- JU „Zavod za javno zdravstvo“ Bosansko – podrinjske županije od 19.10.2015. godine,
- Zavod za javno zdravstvo Srednjobosanske županije od 02.11.2015. godine,
- Zavod za javno zdravstvo Hercegovačko – neretvanske županije od 29.10.2015. godine,
- Zavod za javno zdravstvo Zapadnohercegovačke županije od 03.11.2015. godine,
- J.U. Zavod za javno zdravstvo Županije Sarajevo od 30.10.2015. godine,
- Zavod za javno zdravstvo Županije 10 Livno od 30.10.2015. godine.

Dana 10.11.2015. godine Konkurencijsko vijeće je pod brojem 06-26-3-40-34-II/14 zaprimilo podnesak Udruge specijalista javnozdravstvenih disciplina Federacije Bosne i Hercegovine kojim se dostavlja stručno mišljenje broj: 13/2015 od 09.11.2015. godine, u svezi pojma i značaja sanitarnih pregleda u Federaciji Bosne i Hercegovine, a koje je razmatrano i usvojeno na skupštini ove udruge održanoj dana 28.10.2015. godine.

U mišljenju se navodi da je mišljenjem izražen stav Udruge specijalista javnozdravstvenih disciplina Federacije Bosne i Hercegovine, te se istim želi ukazati na to da je obavljanje zdravstvenih pregleda, odnosno sanitarnih pregleda radi zaštite uposlenih i ostalog stanovništva od zaraznih bolesti, suglasno propisima o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti, zaštite potrošača, odnosno korisnika i drugi obavezni zdravstveni pregledi temeljna javnozdravstvena mjera, koja ima za cilj suzbijanje i sprječavanje širenja zaraznih bolesti, a indikacije za obavljanje sanitarnih pregleda postavljaju samo i isključivo ljekari specijaliste – epidemiolozi, s obzirom da se pregled vrši u cilju zaštite stanovništva od zaraznih oboljenja, a ne liječnici specijalisti – mikrobiolozi, koji su samo dio tima koji obavlja laboratorijske mikrobiološke pretrage.

U stručnom mišljenju se navodi slijedeće:

- da je s ciljem sprječavanja i suzbijanja zaraznih bolesti u Federaciji Bosne i Hercegovine, člankom 11. tačka 7. Zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti kao posebna mjera zaštite za suzbijanje i sprečavanje zaraznih bolesti, utvrđen zdravstveni nadzor nad kliconošama, uposlenicima i drugim osobama,
- da se navedena mjera provodi nad osobama zaposlenim u proizvodnji i prometu namirnica, opskrbi stanovništva pitkom vodom, obrazovnim i drugim ustanovama, zaposlenim u zdravstvenim ustanovama i privatnim praksama, socijalnim i

obrazovnim ustanovama, u institucijama koje rade u proizvodnji, opremanju i izdavanju lijekova, u objektima za pružanje higijenske njege stanovništva, kao i u proizvodnji i prometu kozmetičkih sredstava,

- da je djelatnost sanitarnih pregleda, radi zaštite uposlenih i ostalog stanovništva od zaraznih bolesti, zaštite potrošača, odnosno korisnika i drugi obvezni zdravstveni pregledi u javnozdravstvenoj djelatnosti, a suglasno odredbi članka 15. stavak (2) točka 4., a u svezi sa člankom 36. stavak (1) i člankom 51. Zakona o zdravstvenoj zaštiti,
- da s tim u svezi, usluga sanitarnog pregleda odnosno zdravstvenog pregleda osoba koje su na temelju članka 30. Zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti stavljene pod zdravstveni nadzor, spada u javnozdravstvene usluge za koje je nadležan i odgovoran ljekar specijalista epidemiolog,
- da je sanitarni pregled jedna od temeljnih javnozdravstvenih mjera koja ima za cilj, pregledom naizgled zdravih osoba, utvrditi eventualno prisustvo patogenih mikroorganizama odnosno „kliconoštvo“, a u cilju zaštite javnog zdravlja stanovništva od zaraznih bolesti,
- da se osobe, za koje se sanitarnim pregledom utvrdi da su oboljele od zaraznih bolesti odnosno da su nosioci klica određenih zaraznih bolesti, podvrgavaju liječenju, te im se istovremeno utvrđuje zabrana rada na njihovim radnim mjestima, odnosno mjestima na kojima mogu ugroziti zdravlje drugih ljudi,
- da ova zabrana ima za cilj sprječavanje širenja mikroorganizama iz organizma zaražene osobe na okolinu, a time suzbijanje i sprečavanje širenja zaraznih bolesti,
- da osnovni cilj sanitarnog pregleda nije sama zaštita uposlenika, već zaštita svih osoba koje su u izravnom ili neizravnom kontaktu s tim uposlenikom, te time zapravo zaštita javnog zdravlja stanovništva,
- da se radi o pregledu koji se obavlja radi procjene rizika ugroženosti populacije od širenja zaraznih bolesti, koje se prenose kapljičnim putem, izravnim kontaktom, hranom, vodom i predmetima opće upotrebe,
- da procjenu zdravstvenog stanja pregledane osobe, odnosno procjenu rizika za širenje zaraznih bolesti od te osobe, kao izvora, odnosno prenositelja bolesti, vrši ljekar specijalista epidemiolog na temelju ljekarskog pregleda koji, osim anamneze i općeg ljekarskog pregleda sa posebnim osvrtom na pregled kože i vidljivih sluznica i pregled pluća, obuhvata i tumačenje i interpretaciju sljedećih mikrobioloških nalaza:
 1. bakteriološkog pregleda grla i nosa na piogeni stafilokok i betahemolitički streptokok grupe A (kliconoštvo),
 2. uzimanje materijala i bakteriološki pregled stolice na salmonele i šigele (kliconoštvo),
 3. uzimanje materijala i laboratorijski pregled stolice na crijevne parazite (parazitonoštvo),
- da pored ovoga ljekar specijalista epidemiolog, po potrebi, može uključiti i mišljenje drugih specijalista (pulmologa, dermatologa i dr.),
- da uzimanje materijala i bakteriološki pregled koji se obavljaju u mikrobiološkim laboratorijima zdravstvenih ustanova, čini samo dio kompletnog zdravstvenog pregleda osoba pod zdravstvenim nadzorom, koji je multidisciplinarnan javnozdravstveni pregled i nikako nije samo djelatnost mikrobiološke laboratorije,

- da sadržaj sanitarnog pregleda varira u ovisnosti od radnog mjesta na kojem radi osoba stavljena pod zdravstveni nadzor, a na temelju članka 30. Zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti, te shodno riziku od prenošenja zaraznih oboljenja na različitim radnim mjestima.

Stručno mišljenje je aktom broj: 06-26-3-40-35-II/14 od 11.11.2015. godine dostavljeno Podnositelju zahtjeva.

Konkurencijsko vijeće je dana 20.11.2015. godine podneskom zaprimljenim pod brojem: 06-26-3-40-36-II/14 zaprimilo Očitovanje Podnositelja zahtjeva o stručnom mišljenju Udruge specijalista javno zdravstvenih disciplina Federacije Bosne i Hercegovine broj: 13/2015 od 09.11.2015. godine, u kojem se navodi između ostalog slijedeće:

- da je po mišljenju Podnositelja zahtjeva jasno da je mišljenje dano da podrži stav Federalnog ministarstva da su sanitarni pregledi javnozdravstvena djelatnost kojom ne mogu da se bave zdravstvene ustanove,
- da predmetno mišljenje ne može zamijeniti autentično tumačenje zakonskih odredaba, niti ima obvezujući karakter,
- da se mišljenje mora posmatrati kao nastavak angažamana uvaženog primarijusa dr Željka Lera u nastojanju da se onemogući privatnim zdravstvenim ustanovama obavljanje sanitarnih pregleda, koji je u svojstvu direktora Zavoda za javno zdravstvo Federacije Bosne i Hercegovine dostavljao podatke i u predmetu koji se vodio pred Konkurencijskim vijećem pod brojem 04-26-3-007-II/13 po Zahtjevu Privatne zdravstvene ustanove „E-Style“ Sarajevo protiv Federalnog ministarstva,
- da autori stručnog mišljenja predstavljaju zainteresiranu stranu u postupku koja uporno pokušava izjednačiti obavljanje sanitarnih pregleda sa djelatnošću epidemiologije,
- da je tako Zakon o zdravstvenoj zaštiti ne bi poznavao sanitarne preglede kao poseban pojam koji se pominje u čl. 15. i 119. ovog Zakona,
- da je djelatnost obavljanja sanitarnih pregleda javnozdravstvena djelatnost kojom se ne mogu baviti privatne zdravstvene ustanove to bi svakako bilo navedeno u članku 51. stavak (1) Zakona o zdravstvenoj zaštiti, gdje su taksativno nabrojane one javnozdravstvene djelatnosti koje ne mogu biti predmetom privatne djelatnosti,
- da mora ponovo naglasiti činjenicu da privatne zdravstvene ustanove koje obavljaju sanitarne preglede ne funkcioniraju izvan lanca javnog zdravlja zbog činjenice da je Pravilnikom o načinu vođenja evidencije o izvršenim laboratorijskim izolacijama i identifikacijama u članku 7. propisano da zdravstvene ustanove koje obavljaju mikrobiološku djelatnost laboratorijskog ispitivanja uzročnika zaraznih bolesti dostavljaju sedmična izvješća o laboratorijski utvrđenim uzročnicima zaraznih bolesti nadležnom Zavodu za javno zdravstvo kantona, a stavkom 2. istog članka je utvrđena obveza da se odmah dostavljaju i izvješća o identificiranom uzročniku nadležnom zavodu za javno zdravstvo kantona kao i federalnom zavodu nakon čega one obavljaju svoj dio posla iz domene higijene i epidemiologije,
- da je iz navedenog jasno da privatne zdravstvene ustanove samo u slučaju urednih nalaza izdaju sanitarne knjižice, a u slučaju identifikacije određenih anomalija sanitarne knjižice se ne izdaju, nego se slijedom navedenih odredaba pravilnika o

tome izvještavaju nadležni župnijski i federalni zavod radi poduzimanja daljnjih mjera u okviru higijensko epidemioloških službi,

- da je na ovaj način funkcionirao sustav obavljanja sanitarnih pregleda i izdavanje sanitarnih knjižica u privatnim zdravstvenim ustanovama gotovo punih deset godina, a od toga čak četiri godine i nakon donošenja Zakona o zdravstvenoj zaštiti 2010. godine i sve do donošenja Pravilnika o opsegu i vrsti javnozdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti i Pravilnika o izmjeni Pravilnika o obimu i vrsti javnozdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti,
- da odredbe navedenih pravilnika potpomognute tumačenjima i uputama Federalnog ministra zdravstva, pa zatim direktora Zavoda za javno zdravstvo, a sada i stručnim mišljenjem Udruge specijalista javnozdravstvenih disciplina, predstavljaju pokušaj da se ovaj profitabilan posao obezbijedi jedino javnozdravstvenim ustanovama,
- da je posljedica navedenog cijena sanitarnih pregleda koja je dvostruko veća od one koja je bila dok su sanitarne preglede obavljale i privatne zdravstvene ustanove, a posebno tešku posljedicu predstavlja činjenica da se na ovaj način privatnim zdravstvenim ustanovama koje su i po desetak godina obavljale sanitarne preglede zabranjuje obavljanje djelatnosti za koju su u konačnici i registrirane,
- da smatra da nema ni zakonskog ni medicinskog uporišta ni opravdanja da se privatnim zdravstvenim ustanovama zabrani obavljanje sanitarnih pregleda.

Navedeno očitovanje je aktom broj: 06-26-3-40-40-II/14 od 14.12.2015. godine dostavljeno Federalnom ministarstvu.

Nadalje, Konkurencijsko vijeće je prema stanju spisa procijenilo da neće biti u mogućnosti donijeti konačno rješenje u roku od šest mjeseci nakon donošenja Zaključka o pokretanju postupka, kako je propisano člankom 41. stavak (1) točka a) Zakona, s obzirom da je za utvrđivanje činjeničnog stanja i ocjenu dokaza neophodno prikupiti dodatne podatke i izvršiti dodatne analize.

Imajući u vidu naprijed navedeno, Konkurencijsko vijeće je dana 24.11.2015. godine pod brojem 06-26-3-40-37-II/14, donijelo Zaključak kojim se produljuje rok za donošenje konačnog rješenja za dodatna tri mjeseca, sukladno članku 41. stavak (2) Zakona.

Navedeni Zaključak je dana 24.11.2015. godine dostavljen punomoćniku Podnositelja zahtjeva aktom broj: 06-26-3-40-38-II/15, i Federalnom ministarstvu aktom broj: 06-26-3-40-39-II/15.

U međuvremenu, Sud Bosne i Hercegovine je dana 23.12.2015. godine donio presudu broj: S1 3 U 016103 14 U kojom se tužba Federalnog ministarstva zdravstva protiv rješenja Konkurencijskog vijeća 04-26-4-007-72-II/13 od 17.04.2014. godine odbija.

U obrazloženju presude Sud Bosne i Hercegovine između ostalog navodi slijedeće:

- da je Federalno ministarstvo odredbom članka 10. Pravilnika o načinu obavljanja zdravstvenih pregleda osoba pod zdravstvenim nadzorom i odredbom članka 7. stavak (1) alineja 5. Pravilnika o opsegu i vrsti javno – zdravstvene djelatnosti, koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti, onemogućio slobodan pristup na mjerodavno tržište ostalim gospodarskim subjektima, privatnim zdravstvenim

ustanovama, te nepotrebno ograničilo da korisnici zdravstvenih usluga, iste mogu ostvarivati samo u javnim ustanovama,

- da svi organi vlasti i institucije na svim razinama u Bosni i Hercegovini, bez obzira na njihov pravni status, osnivače (grad, općina, županija, entitet ili država) ili vlasništvo, koji svojim djelovanjem sprječavaju, ograničavaju ili narušavaju tržišnu konkurenciju u Bosni i Hercegovini potpadaju pod primjenu Zakona o konkurenciji,
- da je Konkurencijsko vijeće pravilno postupilo kada je utvrđivalo usklađenost Pravilnika sa Zakonom, pri tome imajući u vidu namjeru zakonodavca u pogledu zajedničkog djelovanja na mjerodavnom tržištu, jer svi pravni akti koji u suštini imaju utjecaj na tržište, uključujući predmetne pravilnike, spadaju u sporazume u smislu članka 4. stavak (1) Zakona,
- da se pravilnim tumačenjem odredbi članka 51. Zakona o zdravstvenoj zaštiti može zaključiti da isti ne propisuje zabranu organiziranja higijensko – epidemioloških službi od strane privatnih zdravstvenih ustanova, a Pravilnici predstavljaju podzakonske akte koji ne mogu umanjiti prava data zakonom, pa je u smislu članka 4. stavak (1) točke b) i c) Zakona o konkurenciji i na taj način ograničena, spriječena i narušena tržišna konkurencija na mjerodavnom tržištu.

7. Utvrđeno činjenično stanje

Konkurencijsko vijeće je u postupku utvrđivanja zabranjenog sporazuma iz članka 4. na neosporan način utvrdilo slijedeće činjenice:

- da je gospodarski subjekt „SANASA“ Privatna zdravstvena ustanova osnovana Odlukom o osnivanju Zdravstvene ustanove Poliklinički Centar „SANASA“ broj: 1/99 od 13.03.1999. godine i Odlukom o izmjenama i dopunama Odluke o osnivanju broj: OPU IP 281/14 od 24.06.2014. godine,
- da je rješenjima Ministarstva zdravstva Županije Sarajevo (u daljnjem tekstu: Županijsko ministarstvo) Z.U. „SANASA“ odobreno obavljanje djelatnosti specijalističko – konzultativno zdravstvene zaštite iz oblasti oftamologije, stomatologije sa zubnom tehnikom, interne medicine, te biohemijsko – hematološke laboratorije (rješenje broj: 10-04-37-88/99 od 06.04.2014. godine), iz oblasti dermatovenerologije, medicine rada, pedijatrije, ultrazvučne dijagnostike, otorinolaringologije, ginekologije, ortopedije, usluga mikrobiološko – parazitološkog laboratorija, imunološko – serološke analize, uz mogućnost obavljanja operativnih zahvata iz postojećih kirurških djelatnosti (rješenje broj: 10-37-3778/04 od 01.09.2004. godine), te iz oblasti opće kirurgije uz obavljanje kirurških zahvata u lokalnoj i opštoj anesteziji, neurologije/neuropsihijatrije, psihologije i porodične medicine (rješenje broj: 10-37-12903/13 od 28.05.2014. godine), te da je rješenjem Županijskog Ministarstva broj: 10-37-12903/13 od 28.05.2014. godine određeno brisanje dijela djelatnosti koji se odnosi na zubnu tehniku,
- da se iz naprijed navedenog vidi da je Podnositelj zahtjeva registriran za obavljanje usluga mikrobiološko-parazitološkog laboratorija, ali ne i higijensko – epidemiološke službe,
- da je člankom 2. Zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti, između ostalog propisano da je „zdravstvena ustanova“ ustanova obrazovana sukladno propisima o zdravstvenoj zaštiti u svim oblicima vlasništva, što znači da isti daje mogućnost

obavljanja higijensko – epidemiološke službe svim gospodarskim subjektima bez obzira na oblik vlasništva, pa samim tim i privatnim zdravstvenim ustanovama,

- da Zakon o zdravstvenoj zaštiti nigdje izričito ne propisuje zabranu osnivanja higijensko – epidemioloških službi od strane privatnih zdravstvenih ustanova,
- da je na temelju registrirane djelatnosti Podnositelj zahtjeva u razdoblju od 2006. do polovine 2011. godine zaključio 27. ugovora sa različitim gospodarskim društvima o obavljanju sanitarnih pregleda, te obavljao sanitarne preglede i izdavao sanitarne knjižice,
- da je na temelju rješenja inspeksijskih organa i inspektorata koji su vršili kontrolu najveći broj ugovora otkazan,
- da je rješenjem Konkurencijskog vijeća broj: 04-26-4-007-72-II/13 od 17.04.2014. godine između ostalog utvrđeno da Federalno ministarstvo zdravstva, Titova 9, 71 000 Sarajevo, odredbama članka 7. stavak (1) alineja 5. Pravilnika o opsegu i vrsti javnozdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti („Službene novine Federacije BiH“, broj 69/12) spriječava, ograničava i narušava tržišnu konkurenciju na tržištu zdravstvenog nadzora nad zaposlenim osobama na području Federacije Bosne i Hercegovine, ograničavanjem i kontrolom tržišta, što predstavlja zabranjeni sporazum u smislu članka 4. stavak (1) točka b) Zakona o konkurenciji,
- da je navedeno rješenje potvrđeno presudom Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 3 U 016103 14 od 23.12.2015. godine,
- da je Sud Bosne i Hercegovine u obrazloženju presude posebno naveo da je Konkurencijsko vijeće pravilno postupilo kada je utvrđivalo usklađenost Pravilnika sa Zakonom, pri tome imajući u vidu namjeru zakonodavca u pogledu zajedničkog djelovanja na mjerodavnom tržištu, jer svi pravni akti koji u suštini imaju utjecaj na tržište, uključujući predmetne pravilnike, spadaju u sporazume u smislu članka 4. stavak (1) Zakona, te da se pravilnim tumačenjem odredbi članka 51. Zakona o zdravstvenoj zaštiti može zaključiti da isti ne propisuje zabranu organizovanja higijensko – epidemioloških službi od strane privatnih zdravstvenih ustanova, a Pravilnici predstavljaju podzakonske akte koji ne mogu umanjiti prava dana zakonom, pa je u smislu članka 4. stavak (1) točke b) Zakona o konkurenciji i na taj način ograničena, spriječena i narušena tržišna konkurencija na mjerodavnom tržištu,
- da je člankom 51. Zakona o zdravstvenoj zaštiti utvrđeno da javnozdravstvene djelatnosti socijalne medicine, epidemiologije i higijene koje su od interesa za Federaciju odnosno županiju, hitna medicinska pomoć; djelatnost heterologne transplantacije organa i tkiva i autologne transplanatacije koštane srži; prikupljanje, testiranje, prerada i distribucija krvi i krvnih sastojaka, vještačka oplodnja, ako nije u pitanju darivanje sjemena od suprug; patologija izuzev pathistološke djelatnosti; sudska medicina i mrtvozornička djelatnost, ne mogu biti predmetom privatne djelatnosti, te da će opseg i vrsta javnozdravstvene djelatnosti iz stavka (1) ovog članka, bliže biti određena pravilnikom federalnog ministra,
- da iz naprijed navedenog proizilazi da člankom 51. Zakona o zdravstvenoj zaštiti nije cjelokupna djelatnost epidemiologije svrstana u javnozdravstvenu djelatnost, nego samo ona koja je od interesa za Federaciju odnosno županiju, te je ovlaštenje za pravljenje liste djelatnosti stavljeno u nadležnost federalnog ministra zdravstva,

- da je sukladno članku 51. stavak (2) Zakona o zdravstvenoj zaštiti federalni ministar zdravstva donio Pravilnik o opsegu i vrsti javnozdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti („Službeni glasnik BiH“, broj 69/12) i nakon donošenja rješenja Konkurencijskog vijeća broj: 04-26-3-007-72-II/13 od 17.04.2014. godine i Pravilnik o izmjenama Pravilnika („Službeni glasnik BiH“, broj 39/14),
- da Federalni ministar nije dostavio niti Pravilnik niti Pravilnik o izmjeni Pravilnika Konkurencijskom vijeću na mišljenje u smislu članka 25. stavak (2) Zakona,
- da je člankom 7. Pravilnika o opsegu i vrsti javnozdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti taksativno navedeno koje djelatnosti epidemiologije ne mogu biti predmet privatne djelatnosti, te je člankom 1. Pravilnika o izmjeni Pravilnika izmijenjen stavak (1) alineja pet ovog članka zabranom obuhvaćen i „zdravstveni nadzor nad kliconošama, uposlenim i drugim osobama sukladno propisima o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti, kao i člankom 15. stavak (2) točka 4, člankom 36. stavak (1) i člankom 51. Zakona o zdravstvenoj zaštiti“,
- da je na taj način federalni ministar formulirao na drugačiji način spornu odredbu i ponovno isključio privatne zdravstvene ustanove iz djelatnosti obavljanja sanitarnih pregleda i izdavanja sanitarnih knjižica, što ne osporava niti jedna strana u postupku,
- da članovi Zakona o zdravstvenoj zaštiti na koje se federalni ministar poziva ne propisuju zabranu obavljanja sanitarnih pregleda od strane privatnih ustanova,
- da članak 36. stavak (1) Zakona o zdravstvenoj zaštiti, glasi: „*Specifična zdravstvena zaštiti radnika obuhvata poduzimanje mjera iz članka 15. ovog zakona, osim mjera predviđenih u stavku (2) tač. 4. i 6. istog članka ovog Zakona* ,
- da članak 15. stavak (2) točka 4. Zakona o zdravstvenoj zaštiti glasi: *radi provođenja mjera iz stavka (1) ovog članka („Mjere specifične zdravstvene zaštite koje mora obezbijediti poslodavac s ciljem stvaranja uvjeta za zaštitu zdravlja uposlenika na radnom mjestu i poticanja zdravstveno odgovornog ponašanja....“)* , *poslodavac organizuje i obezbjeđuje iz svojih sredstava zdravstvenu zaštitu uposlenih koja obuhvata najmanje:.....4) sanitarne preglede radi zaštite uposlenih i ostalog stanovništva od zaraznih bolesti sukladno propisima o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti, zaštite potrošača, odnosno korisnika i druge obvezne zdravstvene preglede sukladno zakonu.*“
- da su člankom 36. stavak (2) Zakona o zdravstvenoj zaštiti sanitarni pregledi izuzeti iz specifične zdravstvene zaštite, ali ne postoji niti jedna precizna odredba Zakona iz koje eksplicitno proizilazi da privatne zdravstvene ustanove ne mogu obavljati sanitarne preglede,
- da članak 37. stavak (1) Zakona o zdravstvenoj zaštiti navodi da se specifična zdravstvena zaštita uposlenika ostvaruje na temelju ugovora između poslodavca i zdravstvene ustanove koja u svom sastavu ima djelatnost medicine rada, ili ugovorom sa specijalistom medicine rada u privatnoj praksi,
- da iz navedenog proizilazi se sanitarni pregledi finansiraju od strane poslodavaca,
- da su cijene sanitarnih pregleda u privatnim ustanovama kretale od 20,00 KM do 25,00 KM, a sada se cijene kreću u ovisnosti od županije do županije od 20,00 KM do 50,00 KM,

- da se tržište zdravstvenih nadzora nad kliconošama, uposlenim i drugim osobama utvrđuje na temelju tržišnih zakonitosti, jer se u konkretnom slučaju radi o naplatnom pravnom poslu, koje usluge ne spadaju u osnovno zdravstveno osiguranje uposlenih,
- da je nakon donošenja rješenja Konkurencijskog vijeća Podnositelj zahtjeva nastavio sa obavljanjem sanitarnih pregleda i izdavanjem sanitarnih knjižica, sve do 01.10.2014. godine, kada je Županijska uprava za inspekcijske poslove – Inspektorat sanitarne, zdravstvene i farmaceutske inspekcije pod brojem: UP – 1 – 14 – 10 – 37 – 1470/14 donio rješenje kojim se zabranjuje Podnositelju zahtjeva obavljanje pregleda na kliconoštvo, odnosno zdravstveni nadzor nad kliconošama, uposlenim i drugim osobama sukladno propisima o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti,
- da je iz obrazloženja naprijed navedenog rješenja Županijske uprave za inspekcijske poslove jasno da se pod ovim podrazumijeva zabrana obavljanja sanitarnih pregleda i izdavanje sanitarnih knjižica, a iz uvodnog dijela da je pravni odnos donošenja Pravilnik o izmjeni pravilnika,
- da je Federalni ministar zdravstva dana 22.05.2014. godine aktom broj: 01-37-2953/14 uputio Županiji Sarajevo, Županijskoj upravi za inspekcijske poslove akt u kojem na strani 6. pod točkom 11. daje tumačenje da je obavljanje sanitarnih pregleda javnozdravstvena djelatnost i da je kao takva isključena iz djelatnosti privatnih zdravstvenih ustanova,
- da članak 2. stavak (1) točka 1. Zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti definira da „zdravstvena ustanova je ustanova obrazovana sukladno propisima o zdravstvenoj zaštiti u svim oblicima vlasništva“, a člankom 4. istog Zakona se propisuje da se zaštita od zaraznih bolesti sastoji u organizaciji i provođenju između ostalog mjera za sprječavanje i suzbijanje zaraznih bolesti, a „mjere za sprječavanje i suzbijanje zaraznih bolesti neposredno provode zdravstvene ustanove i nositelji privatne prakse, člankom 11. utvrđuju se posebne mjere za sprječavanje i suzbijanje zaraznih bolesti i pod točkom 7. istog članka navodi „zdravstveni nadzor nad kliconošama, uposlenicima i drugim osobama“,
- da se članom 4. Zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti propisuje da se zaštita od zaraznih bolesti sastoji u organizaciji i provođenju, između ostalog mjera za sprječavanje i suzbijanje zaraznih bolesti, a „*Mjere za sprječavanje i suzbijanje zaraznih bolesti nesporedno provode zdravstvene ustanove i nosioci privatne prakse*“,
- da je člankom 11. ovog Zakona utvrđeno da su posebne mjere za sprječavanje i suzbijanje zaraznih bolesti i pod točkom 7. navodi „*zdravstveni nadzor nad kliconošama, uposlenicima i drugim osobama*“,
- da članak 30. istog Zakona definira koje se osobe stavljaju pod zdravstveni nadzor, a člankom 31. se utvrđuje da zdravstveni nadzor između ostalog obuhvata „4. povremene zdravstvene preglede u tijeku uposlenja, te povremeni zdravstveni preglede u tijeku uposlenja za osobe koje obavljaju poslove u proizvodnji ili prometu namirnica ili snabdijevanju stanovništva pitkom vodom iz članka 30. stavak (1) točka 1. ovog zakona obavlja se na kliconoštvo svakih šest mjeseci“
- da su sanitarni pregledi u Zavodu za javno zdravstvo Županije Sarajevo u sastavu radne jedinice mikrobiologije, a u Zavodu za javno zdravstvo Tuzlanske županije u sastavu Službe za epidemiologiju,

- da su stručnjaci iz oblasti mikrobiologije, parazitologije i medicine rada koji rade u privatnim zdravstvenim ustanovama dali svoje mišljenje da sanitarni pregled može obavljati svaki specijalista mikrobiolog, a da je zadatak epidemiološke djelatnosti da na temelju rada mikrobiološke službe utvrđuje izvor infekcije i način njenog prenošenja, te da utvrdi mjere za suzbijanje i sprječavanje širenja zaraznih bolesti, te ista operiše analitičkom, matematičkom, statističkom i biološkom metodom rada ondokada njena se svrha ogleda naročito u nadzoru i obradi podataka dobivenih radom mikrobiološke službe,
- da je svoje stručno mišljenje dala i Udruga specijalista javnozdravstvenih disciplina Federacije Bosne i Hercegovine, koje sanitarne preglede definira kao jednu od osnovnih javnozdravstvenih mjera koja ima cilj, pregledom naizgled zdravih osoba, utvrditi eventualno prisustvo patogenih mikroorganizama odnosno „kliconoštvo“, a u cilju zaštite javnog zdravlja stanovništva od zaraznih bolesti, koji navode da procjenu rizika od širenja zaraznih bolesti od pregledane osobe vrši ljekar specijalista epidemiolog sa posebnim osvrtom na pregled kože i vidljivih sluznica i pregled pluća, a ne liječnici specijalisti – mikrobiolozi, koji su samo dio tima koji obavlja laboratorijske – mikrobiološke pretrage,
- da se navedena Udruga u mišljenju više bazirala na tumačenje zakonskih odredbi nego na tumačenje pojma sanitarnog pregleda u medicinskom smislu,
- da navedena udruga posluje u okviru sustava Zavoda za javno zdravstvo Federacije BiH (<http://www.zzjzfbih.ba/udruzenje-specijalista-javnozdravstvenih-disciplina-fbih/>),
- da član 45. stavak (2) Zakona o zdravstvenoj zaštiti precizira da se djelatnost javnog zdravstva insitucionalno obavlja kroz organizaciju higijensko – epidemioloških službi zavoda za javno zdravstvo u FBiH,
- da su sukladno članku 7. stav (1) Pravilnika o načinu vođenja evidencije o izvršenim laboratorijskim izolacijama i identifikacijama zdravstvene ustanove koje obavljaju mikrobiološku djelatnost laboratorijskog ispitivanja uzročnika zaraznih bolesti dužne da dostavljaju sedmične izvještaje o laboratorijski utvrđenim uzročnicima zaraznih bolesti nadležnom zavodu za javno zdravstvo kantona, koji mjesečno zbirne izvještaje odmah dostavlja Zavodu za javno zdravstvo Federacije Bosne i Hercegovine,
- da sukladno st. (2) i (3) istog članka navedenog Pravilnika, zdravstvene ustanove koje obavljaju mikrobiološku djelatnost laboratorijskog ispitivanja uzročnika epidemije zaraznih bolesti odmah dostavljaju izvješće o identificiranom uzročniku nadležnom zavodu za javno zdravstvo županije kao i Federalnom zavodu, a da je Federalni zavod obavezan povezivati epidemiološke, laboratorijske i kliničke podatke za svaki pojedinačni slučaj oboljevanja od zaraznih bolesti,
- da se iz naprijed navedenog može vidjeti da privatne zdravstvene ustanove ne djeluju izvan zdravstvenog sustava, nego su dio istog.

8. Ocjena dokaza

Nakon sagledavanja svih mjerodavnih činjenica i dokaza stranaka u postupku, pojedinačno i zajedno, te na temelju izvedenih dokaza Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da:

Članak 4. stavak (1) točka b) Zakona propisuje da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja, izričiti i prešutni dogovori

gospodarskih subjekata, kao i odluke i drugi akti gospodarskih subjekata (u daljnjem tekstu: sporazumi) koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na mjerodavnom tržištu, a koji se odnose na ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvitka ili ulaganja.

Konkurencijsko vijeće je analiziralo spornu odredbu Pravilnika o izmjeni Pravilnika samostalno i u svezi sa ostalim odredbama Pravilnika o opsegu i vrsti javnozdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti, te u svezi sa odredbama Zakona o zdravstvenoj zaštiti i Zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti.

Nesporno je utvrđeno da je Federalni ministar sukladno članku 51. stavak (2) Zakona o zdravstvenoj zaštiti ovlašten da utvrdi koji su to dijelovi epidemiologije koji ne mogu biti predmetom privatne djelatnosti.

Nadalje nesporno je da je federalni ministar zdravstva donio Pravilnik o opsegu i vrsti javnozdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti („Službeni glasnik BiH“, broj 69/12) i nakon donošenja rješenja Konkurencijskog vijeća broj: 04-26-3-007-72-II/13 od 17.04.2014. godine i Pravilnik o izmjenama Pravilnika („Službeni glasnik BiH“, broj 39/14),

U svezi sa navedenim, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da Federalno ministarstvo odredbom članka 1. Pravilnika o izmjeni Pravilnika o opsegu i vrsti javnozdravstvene djelatnosti koja ne može biti predmetom privatne djelatnosti, sprječava, ograničava i narušava tržišnu konkurenciju na tržištu zdravstvenog nadzora nad uposlenim osobama na području Federacije Bosne i Hercegovine, isključivanjem privatnih zdravstvenih ustanova sa mjerodavnog tržišta i time nanosi izravnu štetu krajnjim korisnicima usluge, odnosno krajnjim potrošačima, s obzirom da su cijene sanitarnih pregleda bile dosta niže (što je predstavljalo veću korist za krajnjeg potrošača), kada su se sanitarni pregledi mogli obavljati i u privatnim i u zdravstvenim ustanovama odnosno prije stupanja na snagu navedenih pravilnika.

Navodi Federalnog ministarstva, da je navedeni Pravilnik o izmjeni Pravilnika donesen sukladno Zakonu o zdravstvenoj zaštiti su u konkretnom slučaju irelevantni, jer je Konkurencijsko vijeće, sukladno Zakonu, nadležno da ocjenjuje da li se pojedinim aktom, odnosno u konkretnom slučaju Pravilnikom krši Zakon, a ne da ocjenjuje, da li je Pravilnik o izmjeni Pravilnika donesen sukladno Zakonu o zdravstvenoj zaštiti. Naime, u konkretnom slučaju, Podnositelj zahtjeva je od Konkurencijskog vijeća tražio da provede postupak ocjenjivanja predmetnog Pravilnika, a ne Zakona o zdravstvenoj zaštiti.

Nadležno Federalno ministarstvo je, iako je na isto bilo upozoreno u ranijem rješenju Konkurencijskog vijeća, propustilo da dostavi Pravilnik o izmjeni Pravilnika na mišljenje Konkurencijskom vijeću sukladno članku 25. Zakona, koji propisuje, da Konkurencijsko vijeće daje mišljenje o usklađenosti sa Zakonom o konkurenciji na nacrti i prijedloge zakona i drugih propisa iz oblasti koje mogu imati uticaja na tržišnu konkurenciju, a koje su predlagači dužni dostaviti.

Nesporno je također da Podnositelj zahtjeva ne može ostvariti zaštitu na sudu dok god je zabrana utvrđena podzakonskim aktom tj. spornim Pravilnikom o izmjeni Pravilnika, jer se sud ne bavi zakonitošću podzakonskih akata, nego iste primjenjuje.

Tumačenje i poništenje zakonskih odredbi izvan nadležnosti Konkurencijskog vijeća, ali je jasno da zabrana obavljanja djelatnosti sanitarnih pregleda proizilazi iz Pravilnika o izmjeni Pravilnika, a ne iz Zakona o zdravstvenoj zaštiti ili Zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti.

Također se u konkretnom slučaju radi o naplatnom pravnom poslu i jasno je da se na ovaj način osiguravaju sigurna novčana sredstva.

Konkurencijsko vijeće je imalo u vidu još i slijedeće:

- da privatnim zdravstvenim ustanovama zakon ne zabranjuje osnivanje higijensko – epidemioloških službi,
- da privatne zdravstvene ustanove ne djeluju izvan zdravstvenog sustava, te da se nad istim vrše mjere provjere i nadzora od strane nadležnih javnih zdravstvenih ustanova,
- da se sanitarni pregledi mogu obavljati od strane specijaliste mikrobiologa, te da se specijalista epidemiolog angažira samo u slučaju da je uposleni kliconoša tj. da ima pozitivan mikrobiološki nalaz.

Konkurencijsko vijeće je , prilikom donošenja konačne odluke u ovom predmetu, u obzir uzelo i stav Suda BiH koji je u presudi, , broj: S1 3 U 016103 14 od 23.12.2015. godine, naveo da se pravilnim tumačenjem odredbi članka 51. Zakona o zdravstvenoj zaštiti može zaključiti da isti ne propisuje zabranu organizovanja higijensko – epidemioloških službi od strane privatnih zdravstvenih ustanova, a Pravilnici predstavljaju podzakonske akte koji ne mogu umanjiti prava dana zakonom, pa je u smislu članka 4. stavak (1) točke b) Zakona o konkurenciji i na taj način ograničena, spriječena i narušena tržišna konkurencija na mjerodavnom tržištu,

Konkurencijsko vijeće, prilikom donošenja konačne odluke u ovom predmetu nije uzelo u obzir mišljenje Udruge specijalista javnozdravstvenih disciplina Federacije Bosne i Hercegovine, jer nije moglo biti uvjereno u njihovu objektivnost sa obzirom da navedeno udruženje djeluje u okviru sustava Zavoda za javno zdravstvo Federacije BiH.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točkama 1. i 2. izreke ovog Rješenja.

9. Novčana kazna

U smislu članka 48. stavak (1) točka b) Zakona, novčanom kaznom u iznosu najviše do 10% vrijednosti ukupnog godišnjeg prihoda gospodarskog subjekta, iz godine koja je prethodila godini u kojoj je nastupila povreda zakona, kaznit će se gospodarski subjekt, ako zaključi zabranjeni sporazum na način propisan odredbama članka 4. Zakona.

Polazeći od nesporno utvrđene činjenice da je Federalno ministarstvo prekršilo odredbu članka 4. stavak (1) točka b) Zakona, Konkurencijsko vijeće je u smislu članka 48. stavak (1) točka a) Zakona, izreklo Federalnom ministarstvu novčanu kaznu u iznosu od 25.000,00 (dvadesetpettisuća) KM, što predstavlja 0,06 % od ukupnog proračuna Federalnog ministarstva za 2013. godinu, koji je iznosio 40.613.869,00 KM sukladno Zakonu o izvršenju Proračuna Federacije Bosne i Hercegovine za 2013. godinu („Službeni glasnik FBiH“, broj 106/12).

Konkurencijsko vijeće je prilikom određivanja visine novčane kazne uzelo u obzir namjeru, te duljinu trajanja povrede Zakona, kao i posljedice koje je ista imala na tržišnu konkurenciju, u smislu članka 52. Zakona.

U slučaju da se izrečena novčana kazna ne uplati u utvrđenom roku ista će se naplatiti prisilnim putem, u smislu članka 47. Zakona, uz obračunavanje zatezne kamate za vrijeme prekoračenja roka, prema važećim propisima Bosne i Hercegovine.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 3. izreke ovog Rješenja.

10. Troškovi postupka

Člankom 105. stavak (1) Zakona o upravnom postupku je propisano da u pravilu svaka strana snosi svoje troškove postupka (koji uključuju i troškove za pravno zastupanje), a člankom 105. stavak (2) istog Zakona je propisano da kada u postupku sudjeluju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su nastali u postupku.

Federalno ministarstvo do dana donošenja ovog rješenja je u Odgovoru na Zaključak broj: 06-26-3-40-16-II/14 od 24.06.2015. godine, zatražilo da Podnositelj zahtjeva naknadi troškove postupka, ali do današnjeg dana nije dostavilo troškovnik.

Podnositelj zahtjeva je troškovnik dostavio podneskom zaprimljenim dana 27.10.2015. godine pod brojem: 06-26-3-40-30-II/15, u kojem su navedeni troškovi u iznosu od 5.158,50 KM.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da predmetni troškovnik nije sačinjen sukladno stvarnim troškovima postupka, niti je sukladan sa propisom koji regulira visinu odvjetničkih troškova zastupanja, jer odvjetnički troškovi zastupanja Podnositelja zahtjeva nisu utvrđeni sukladno članku 18. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH“, br. 22/04 i 24/04) koji propisuje visinu odvjetničkih troškova u upravnom postupku.

Podneske, koje je Podnositelj zahtjeva naveo u svom troškovniku, a koji su samoinicijativno podneseni i podneske kojima je vršena dopuna Zahtjeva, a koji predstavljaju sastavni dio Zahtjeva, Konkurencijsko vijeće nije prihvatilo kao opravdane troškove postupka.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da Podnositelj zahtjeva ima pravo na troškove za administrativnu pristojbu na Zahtjev u iznosu od 1.000,00 KM, a sukladno navedenim člankom 18. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika Federacije Bosne i Hercegovine i troškova za sačinjavanje Zahtjeva u iznosu od 240,00 KM, te troškova zastupanja na usmenoj raspravi u iznosu od 300,00 KM, što je ukupno iznos od 1.540,00 KM.

Imajući u vidu sve navedeno, kao i činjenicu da je postupak okončan na štetu Federalnog ministarstva, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 4. izreke ovog Rješenja.

11. Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovog Rješenja nije dopušten priziv.

Nezadovoljna strana može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana primitka, odnosno objavljivanja ovog Rješenja.

Predsjednica

mr. Arijana Regoda - Dražić